

Alparslan Gürlek

- şiirler -

Yayın Tarihi:

14.06.2022

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Alparslan Gürlek

Mahmur sabahlara uyan kardelen ki günün ve aydınlığın ben olayım.

Adam Akıllı Sevdalar

Ruhum hep bir yerlerde,
Gözlerim bir seni arar,
Harabe bir liman şimdilerde,
O eski adam akıllı sevdalar.

Sayfası sararmış, tozlu kapağı,
Aşk defterinin satırları yanar,
Bugün süslü, kokuşmuş, bayağı,
O eski adam akıllı sevdalar.

Bir demet hüzün, tuzu biberi,
Bir kokusu var ki bin cihanı sarar,
Sevenlerin biricik ibadet yeri,
O eski adam akıllı sevdalar.

Bugünün aşkları hep çarpık, eğri,
Can içinde bin can olsa, yine yorar,
Hoşnut bir eda ile okşardı yüreği,
O eski adam akıllı sevdalar.

Demem o ki ey gönül kapat bu defteri,
İçindeki son aşk zerresini denizlere çıkar,
Bu dünya sevmez bu hesapsız sevgileri,
Kalmadı o adam akıllı sevdalar.

Alparslan Gürlek

Adana Sevgisi

Ben toroslardan şehre inen sıcak rüzgar,
Geldiğim yerde de, gittiğim yerde de sevilmem,
Yine de vazgeçmem sevmekten,
Üstüne döküldüğüm köyü, ağaçları,
Arasından akıp geçtiğim Adana'yı,
Bahçeleri ve işçileri izlerim,
Portakal kabuğu kokusu gelir burnuma,
Bir ferahlık düşer ruhuma,
Ağaçlarda çiçek olmak isterim.

Ben Akdeniz'in kış havasıyım,
Yanaklarınızı kızartırım severken;
Dudaklarınız çatlar öpeceğim derken,
İstemsizce haşinim biraz,
Tabi henüz Eylül, biraz erken,
Karpuz tarlalarında bekleyeceğim,
Bir sıcaklık dolacak içime,
Toprağı öpmek isterim.

Adana'da bir sonbaharım ben bazen,
Herkesi bıktırana kadar yağar dururum,
Her damlam dokunsun isterim,
Şehrin güzellerinin saçlarına,
Yiğitlerinin başlarına,
Tüm kaldırım taşlarına,
İşçinin uğraşlarına,
Temas etmek isterim.

İlkbahar değilim ama size anlatırım,
Ben o kadar güzel olamam çünkü...
Kuşlar böcekler her yerde olur ama,
Adana'da en güzellerini bulursunuz,
Bir arı ne kadar sarı ve siyah çizgili ise,
O kadar sarı ve siyah çizgili bir arı,
O denli renkli bir kelebek,
Öyle yemyeşil çimenler,
Kedisi bile bir güzel miyavlar,
Binbir çeşit mis kokulu çiçek,
Ah! Adana'ya bahar gelecek,
Seyir etmek isterim.

Alparslan Gürlek

Aklıma Düştüğünde

Dört mevsim sana döner bir anda,
Kulağımda çınlar kuş sesleri,
Kar havası kaplar içimi,
Yağmur kokar topraklarım,
Bir çiçek açar dalında,
En güzel yaprağın altında,
Aşkın gölgesinde büyür...

Sen aklıma düştüğünde uyurum,
Rüyama doldururum sende ne varsa,
Çiftçinin alın terinde bulurum seni,
Kağıdın kalemin önünde bulurum,
Bir mısra dolup taşar seninle,
En güzel şiirlerin sonunda,
Hüznün bağrında uyur.

Yaşlarım sırtımı soğuk bir duvara,
Temmuz'un ortasında içim üşür,
Eylül'de ise yanar,
Sen aklıma gelince durur,
Güzel, mutlu günleri düşünür,
Özlemi canımın içinde duyar,
Her gün biraz daha severim.

Sen aklıma düştüğünde susarım,
Sesim rahatsız eder beni,
Bozar içimdeki nüansı,
Yakut kızılı bir çiçekte görürüm seni,
Yahut kül rengi bir mezar taşında,
Birkaç hüznünlü duada duyarım,
Kalbim acır, ona da gülerim.

Sen her aklıma düştüğünde,
Bu kahpe çağın, yokluğunun,
Yoksun diye tenimi döven rüzgarın,
Çana batan saniyelerin, dakikaların,
Çiğerime saplanan havanın,
İnan her şeyin, her şeyin inadına,
Seni unutmam, yaşatırım.

Alparslan Gürlek

Alışmak

Ne güzel okuyor Ümit Besen,
"Alışmak sevmekten daha zor geliyor"
İşte en güzel alışkanlığım; Sen,
Şimdilerde yoksun.
Bu inan,
Her şeyden zor geliyor.

Yüklenirdim belki yaşam denen ağrıyı,
Diyebilirdim evvel "ama seninle, ama sensiz"
Şimdi içimin kuytuları çok sessiz,
Çünkü sen yoksun,
Bu inan,
Yaşamaktan ağır geliyor.

Alparslan Gürlek

Ama seninle, ama sensiz.

Elbet bir hayat kuracağım kendime,
Orta yerinde yalnız ben olacağım,
Sana da bir yer ayıracağım yine,

Küçük bir evde yaşayıp gideceğim,
O evde illa ki bir kedi beslerim,
Sevmeye katiyen doyamayacağım,

Yalnızca sevdiğim şeyleri yaparım,
Belki çiçekler ekerim cam önüne,
Belki kalbimin içinde büyütürüm,

Yıllar üzerimizden geçip gitse de,
Bekleyeceğim öyle sakinçe, sessiz,
Hayat bizi farklı yollara itse de,

Aşığım, ama seninle ama sensiz...

Alparslan Gürlek

Ancak öyle anlarız birbirimizi

gölüşünle başlamalı şiirler,
aşk ile mağrur bir gölge olmalı,
ama...
mecnunla bulmamalı Leyla'yı,
kalpler çürümeli son zerrisine kadar,
neşe yerine hicran olmalı,
sevgi çölü kurak kalmalı,
yakmalı sevenleri bir hazin sızı,
ancak öyle anlarız birbirimizi.

Alparslan Gürlek

Askerin Kalemi - 15.01

Ötur masaya sevgilim,
Üşürsen eger, söyle bana
Bir ceketim var sırtımda,
Onu da yakarım...

Bugün menüde hayallerim var,
Afiyet olsun sevgilim,
Şayet doymazsan endişelenme,
Yenilerini kurarım...

Yanaş yamacıma sevgilim,
Yanaş ki ısınalım,
Bu kalbi kırık dünya çekilmez ama,
Senin için çekerim...

Yaşım genç sayılır bugün,
Yarınım ne olacak bilinmez,
Varsın bu şafak doğmasın,
Seni yine de severim...

Askerin Kalemi Serisi - 15.01.2022

Alparslan Gürlek

Askerin Kalemî - Aklımda Kal

Yanımdan gitmen bir şekilde tamam da,
İçimden gidersen bin eksilirim,
Bunu anlatmanın başka yolu yok,
Aklımda kal diye uğraşıyorum,
Aklımda kal!

Yahut aklımı da alıp git,
Sensiz bir zihne ihtiyacım yok,
Nasıl çocukların oynamadığı bir park,
Öyle gereksiz ise,
Öyle işte...
Her şey tastamam ama,
Sensin noksan,
Aklımı da al götür,
Eğer gidiyorsan,
Korkma yüküm ağır değil,
Çünkü aklımı kaybediyorum.

21.03.2022

Alparslan Gürlek

Askerin Kalemi - Alengirli Dizeler

İşte bugün,
Bugün Tanrı sevmek için yaratmış beni,
Biyolojik bir durum da olabilir,
Tasadüf de pek tabii,
Her neyse,
Yorgunum,
Her yanıma ağrıyor,
Bir ilaç hatrına ayaktayım,
Sağlığım olmalıyken tek derdim,
Seni arıyorum.

Çünkü biliyorum ki,
Ancak sen iyi gelirsin bana,
Yaramı görünce sararsın,
Ağlasam, teselli edersin,
Bir şekilde severek beni,
İyi edersin.

İşte bugün,
Her şey ziyadesiyle fazla geliyorken,
Tek eksikim sen, sızlıyorsun,
Kardiyatrik bir durum da olabilir,
Kas yorgunluğu da pek tabii,
Her neyse,
Sensin noksan,
Eğer bugün, yarın,
ve hatta ertesi gün de yoksan,
Haberin olsun,
Bitiyorum.

26.03.2022

Alparslan Gürlek

Askerin Kalemî - Alengirli Dizeler 2

Evet yine yorgunum,
Biyolojik ya da yine bir şeyler var,
Bugün de gelen geçen herkes,
Sana benziyordu,
Söyleyeceklerim bu kadar.

28.03.2022

Alparslan Gürlek

Askerin Kalemi - Alengirli Dizeler 3

Evet bugün de yorgunum,
Diş ağrısı var, sırtım da fena,
Yattım şimdi uyumak üzereyim,
Bugün de sakındım kendimi,
Seni düşünmedim şu ana kadar,
Vaktim olmadı da diyebiliriz,
Başım belada bu aralar,
Yine de unutma,
Bir sigara molasında,
Gelirsen aklıma,
Çok tehlikeli,
Ne seninle mümkün ölüm,
Ne sensiz,
Gelme aklıma,
Yanarız.

31.03.2022

Alparslan Gürlek

Askerin Kalemi - Alengirli Dizeler 4

Evet,
Ağrıyan dişimi çektirdim,
avuşluğa terfi ettim, elik yelek de yok,
Dolayısıyla sırtım ağrımıyor,
Keşke bir diş çektirmek kadar,
Yeleği çıkartıp atmak kadar kolay olsaydı,
Seni unutmak.

Sigarayı artırmışım bu sıralar,
Aklıma daha az geliyorsun,
Çünkü kendime ayıracak vaktim olmuyor,
Demıştim ya, yoğunum.
Olan vaktimi de,
Kendimi senden sakınarak geçiriyorum,
Çünkü sen de biliyorsun ki,
Yanarız.

23.04.2022

Alparslan Gürlek

Askerin Kalemî - Alengirli Dizeler 5

Evet,
Bugün de seni unutamadım,
Şaşılacak derecede sağlığığım,
Günler telaşlı geçiyor,
Neyse ki az kaldı,
Askerlik de bitiyor,
Tabi göreceli şeyler bunlar.

Her yerde söylenmez ama,
Senden utanmam,
Dişim ağrıyorken,
Hatta ağrıyıyorken de,
Biyolojik bir durum da olsa,
Kardiyatrik de pek tabi,
Seni çok özlüyorum,
Söz vermişim ya,
Buradan İstanbul görünüyor.

27.04.2022

Alparslan Gürlek

Askerin Kalemi - Artık Sen İstesen de

Bir ucundayım denizin, öyle yakın,
Seni görmeden giderim sanma sakın,

Sözüm var benim sana, kavuşacağız
Artık sen istesen de, istemesen de...

Geleceğim bir rüzgar gibi usulca,
Belki mesut olurum seni bulunca,

Ahtım var! Birbirimizi göreceğiz,
Artık sen istesen de, istemesen de...

Yaklaştırıyor bizi her doğan şafak,
Bu ruh; seni görünce rahatlayacak,

Bakışlarımızla biz! Sarılacağız,
Artık sen istesen de, istemesen de...

Belki sen de o gün hissedersin aşkı,
İçini ısıtır bu gönlümün şavkı,

Tek kelime etmeden anlaşacağız,
Artık sen istesen de, istemesen de...

07.03.2022

Alparslan Gürlek

Askerin Kalemi - Bakışların

Boynu bükük bir çiçek gibi hazin,
Sitem eder gibi asi ve narin,
Dile gelirdi bir anda her halin,
Adeta konuşurdu bakışların.

Titrerdi can, gözün gözüme değse,
Bulurdu yaramı her neredeyse,
Şimdi efkarlık sardı beni, neyse!
Her halimden anlardı bakışların.

Uykuya daldığım her anda gelip,
Hasreti gözlerime serpiştirip,
Bazen de masumca bir buse verip,
Düşlerimi süslerdi bakışların...

09.03.2022

Alparslan Gürlek

Askerin Kalemi - Beni çok üzdünüz

Çetin bir adam değilim ki ben,
Kolay tanırırsınız her halimden,
Gülümser yüzüm, eğer mutluysam
Sirke satar şayet canım sıkkınsa.

İlkel bir adamım ben,
Güzel olan her şeyi severim,
Şayet bir şeyi seveceksem,
Onda da bir güzellik bulurum,
İşte bu yüzden çok kızgınım size,
Beni çok üzdünüz.

Şiirler mi yazmadım size,
Okumadım mı dize dize?
Gelin konuşalım biz bize,
Beni böyle üzecek ne vardı?

Zorlamadım mı imkanları!
Sırtlayıp zor zamanları,
Bırakıp geride kalanları,
Beni böyle üzecek ne vardı?

Şimdi bakmaya var mı yüzünüz,
Terk edip gittiniz hepiniz,
Belli ki rahat şimdi yeriniz,
Hepsine tamam da...
Beni böyle üzecek ne vardı?

23.03.2022

Alparslan Gürlek

Askerin Kalemi - Buradan Istanbul Görünüyor

O ilk gün,
Sensiz uyandığım,
Zannediyorum ki gözlerim görmüyor,
Sokaklardaki insanlar,
Sen sandığım...
Neden ağladığımı bilmiyor,
Halbu ki anlatsam hepsi anlar,
Herkeste bu acıdan biraz var,
Yine de benim olduğun zamanlar,
Hepsine katlanılıyor.

Eh işte iki gözüm,
Sevdanla düştüğüm bu ocak,
Askerlik; anılar birikiyor,
Burnumun dibindesin her gece,
Derin derin iç çekişlerin,
Buradan Istanbul görünüyor.

İki yakası bir araya gelmez o şehir,
Havası kasvetli, suyu zehir,
Ne gidilir yoluna,
Ne de sensiz çekilir,
Buradan görünüyor Istanbul,
İçinde sen oldukça sevilir.

Hoş ya gülüm, gün sayıyorum bak!
Geleceğim sana ama haberin yok,
Her şafakta yollarına bakarak,
Bir sigara yakıyorum, safi zehir
Bilirim hasretlik nedir!
Buradan Istanbul görünüyor.

22.03.2022

Alparslan Gürlek

Askerin Kalemi - Döküntü

Bakışlarını kaçırma benden,
İki gözün görmese bile,
Mesafeler olsa da uzak,
Bütün bunları kenara bırak,
Bana gönül gözünle bak.

Bakarsan göreceksin,
Neler besledim büyüttüm içimde,
Çiçeklerle dolu bir bahçem var,
Tabi bunca yangının ardından,
Olduğu kadar.

Yine de gel adımla içerimi,
Güller biter bastığın yerde,
Sayılı günlerdir bizi kavuşturacak,
Hasretliktir bu kalbin derdi,
Sabır vardır sevenlerde.

11.05.2022

Alparslan Gürlek

Askerin Kalemi - Gece Olunca

Bir yay gibi gerilen bakışların,
Bilsen kaç oldu beni yakışların,
Ey Ahu! Ö sessiz yakarışların,
Kulağımda çınlar gece olunca.

Bir yanım canlı, diğeryise ölü,
Ellerim kurutur hep gonca gülü,
Bir hayat ki; sanki talih sürgünü,
Şansıma söverim gece olunca.

Ne zaman yatağa koysam bu başı,
Sağa dönsem buz, sola dönsem acı,
Senden geliyorsa o da baş tacı,
Acımı azdırır gece olunca.

Ne kızarım sana, ne de küserim,
Ben ancak kendi kalbimi üzerim,
Gerek toprakla kapansa üzerim,
Adınla ölürüm gece olunca.

16.03.2022

Alparslan Gürlek

Askerin Kalemi - Günler Geçiyor

Günler geçiyor bak ieğim,
Bir an tepemde güneş,
Bir an ufukta uzuyor,
Bir bakmıősin tan aėarmıő,
Bir bakmıősin gece,
Gözlerimi kapatınca,
İçimde bir boşluk,
Günler geçiyor burada,
Ama seninle, ama sensiz.

Bir soğuk, beton duvarlarda sızlıyor,
Sensizlik sanki göğüs kafesim olmuş,
Kalbimin her tarafında sesin,
Hasretin yokluyor ara sıra,
Ciğerlerimde geziyor nefesin,
Sonra bir sigara,
Neyse, o şarkıyı duymadım bugün,
Vurup başımı yastığa,
zlemi dinleyeyim.

28.04.2022

Alparslan Gürlek

Askerin Kalemî - Haziran

Bu soğuk ve ıslak günlerin,
Kara bulutların ardında bekle beni,
Söz verdim sevdiğim, geleceğim,
Bana inan! Uzak değil Haziran,
Bekle beni ama hiç haberin olmasın,
Kapını çalacağım ellerimde kalbim,
Sarılırsan, sıcaklığına talibim,
Görünüyor İstanbul buradan,
Mutlaka gelirim,
Bekle beni ay yüzlü sevdiğim,
Bana inan,
Yaklaşıyor Haziran...

17.03.2022

Alparslan Gürlek

Askerin Kalemi - Her Yerde Sen

Şimdi dönüp nereye baksam,
Her yerde sen varsın sanacağım,
Ne bileyim yürüyüşüm,
Şayet varsa gülüşüm,
Sigara içişim bile değişecek.
Bu yüzden gayret ediyorum,
Gündüzleri düşünmemeye,
Seni geceye saklıyorum,
Güneş yakarken tenimi,
Seni bana yasaklıyorum...

Ne zaman soğusa hava,
Eski bir kırık misali,
Göğüs kafesimde sızlıyorsun,
Bilmiyorum, yani umarım,
Sen de şu İstanbul'da bir yerlerde,
Belki beni özliyorsun.

Öğreniriz elbet,
Sevmeyi ve sevilmeyi,
illa ki alışırız,
Yine de tabi bunlar,
Uzun konular,
Gelince konuşuruz.

27.03.2022

Alparslan Gürlek

Askerin Kalemî - Mutluluğun Adını Unuttum

Eskiden gülerdi bu mutsuz yüzüm,
Yerine yerleşti adi bir hüzn,
Tebessümle geçerdi her gündüzüm,
şimdi mutluluğun adını unuttum.

Baktığım her yerde mutluluk; neşe,
Aşkın gölgesi düşerdi güneşe,
Ayrılık bağrımı verdi ateşe,
şimdi mutluluğun adını unuttum.

Adını haykırır şu yüce dağlar,
Hasretin her gece koynumda ağlar,
Ben de bilirdim elbet bir zamanlar,
şimdi mutluluğun adını unuttum.

Artık kul Alparslan ne yapsın, söyle!
Hasretlik canımı yakarken böyle,
Görmeliyim seni dünya gözüyle,
Çünkü mutluluğun adını unuttum.

16.05.2022

Artık el baş koyar o güzel dize,
Izdırabın çekmesi kaldı bize,
Biz kavuşamayız yarım yüz yüze,
Çünkü mutluluğun adını unuttum.

18.05.2022

Alparslan Gürlek

Askerin Kalemî - Nöbette

O koca şehrin ışıkları,
Nöbet kulübesinden gördüğüm...

Yelek, miğfer, silah, mermileri,
Tam dört saatlik kördüğüm...

Kimi gece göz kırpar İstanbul,
Bir Marmara dalgalara daldığım...

Gündüzleri güneşi döver yüzümü,
Hakkında hep şiirler yazdığım...

Bir şarkıdır İstanbul nöbette,
Sevdadır, hep hayalini kurduğum...

Kalbinde sevdiğim yatar, bilmese de,
Sabah akşam uğruna öldüğüm...

Köhne kıyılarına vurur şavkı,
Marmara her gece öper ellerini,

Söz sana! Dikileceğim karşına,
Estirip de sevda yellerini...

19.01.2022

Alparslan Gürlek

Askerin Kalemî - Sen

Sen geliyorsun üstüme,
Üşüdüğümde sana sarılıyorum,
Mutluyken sana gülümsüyor,
Üzülünce sana surat asıyorum,
Kızınca sana kızarıyor,
Seninle dinginleşiyorum.
Şimdi bu kadar sen varken,
Her şeyde ve her yerde,
Söylesene ne mümkün sensiz kalmak,
Sensizliğe bile seninle katlanıyorum,
Umuyorum ki orada bir ben eksiktir,
Çünkü yaklaşıyorum,
Ey gönlümü kemiren kadın!
Buradan İstanbul görünüyor...

Alparslan Gürlek

Askerin Kalemî - Senden Yana Hiç Umudum Kalmadı

Barut gibiydim, kıvılcım bekleyen,
Aşkım alev alacaktı, olmadı,
Yok artık o şevk, içimde büyüyen,
Senden yana hiç umudum kalmadı.

Başkaları çalsın şimdi kapını,
Sarsın yalandan o omuzlarını,
Çekiyorum artık sıcaklığımı,
Senden yana hiç umudum kalmadı.

Ne denirse adına, işte ondan,
Senin aşkınla çıktığım bu yoldan,
Sayılı günler gelip geçer İstanbul'dan,
Senden yana hiç umudum kalmadı.

18.05.2022

Alparslan Gürlek

Askerin Kalemî - Seni Unutamıyorum

Deniyorum,
Çoğu kez silip atmayı aklımdan seni
Bir hastalık misali yayılıyorsun.
Yanılıyorsun, deli değilim
Biliyorum bu yazdıklarımı duyuyorsun,
Çünkü aşık derler bana,
Sevgi dilinde konuşurum
Neyse! Konumuzdan sapmayalım,
Seni unutamıyorum...

Her gün tövbe ediyorum sana,
Binbir farklı yemin,
Tasavvuf bile biçare bilinçaltıma,
Aklıma gelince gözlerin,
Güneşe karşı baktığında...
Her şiirin sahibi sensin,
Sana çıkıyor her dua,
Allah Allah!
Seni unutamıyorum...

Akıl vermeyi seversin, anlat!
Sana çıkıyorken her sokak,
Sen kokuyorken her çiçek,
Son yaklaşırken dörtnala,
Biliyorum, geçmeyecek!
Unutmak bile vazgeçmek değilken,
Anlat!
Nasıl vazgeçeyim senden?
Başıma sertçe vur, yahut sarıl,
Nasıl olsa
Seni unutamıyorum...

Askerin Kalemî - 19.03.2022

Alparslan Gürlek

Askerin Kalemi - Şehr-i İstanbul

Ne bir adım attım yollarında,
Ne toz soludum sokaklarında,
Yine de ismi her anıldığında,
Bağrımda sizler şehr-i İstanbul.

Bendeki ancak bir gönül yarası,
Aşktır şu canın en büyük karası,
Gecenin yarısında efkâr sigarası,
Ciğerimde döner şehr-i İstanbul.

Şimdi aşk öyküsü kaçaklarını,
Pasaklı o şehrin saçaklarını,
Olmuş ve hatta olacaklarını,
Zihnimde yaşarım şehr-i İstanbul.

Bir gün elbet sana da yolum düşer,
Hesabımız işte o zaman biter,
Kul Alp hayattan yalnız bunu diler,
Çıkıp geleceğim şehr-i İstanbul.

Askerin Kalemi Serisi - 14.01.2022

Alparslan Gürlek

Askerin Kalemî - Şiir Bu Saatten Sonra!

Bağrımda bir hazin sızı,
Unutamam aşkımızı,
Yedin de bitirdin bizi,
Ölüm bu saatten sonra!

Açıp ağzı yumar gözü,
Diyip de en çirkin sözü,
Hayattan soğuttun bizi,
Ölüm bu saatten sonra!

Hasret sarar geceleri,
Gelip geçti niceleri,
Şair sayar heceleri,
Şiir bu saatten sonra!

Derdim nedir anlatamam,
Anlatsam da dinletemem,
Bu yüzdendir hiç denemem,
Sükut bu saatten sonra!

Bir kul gelip kulak vermez,
Bir yar gelip güzel sevmez,
Tanrım, kader bana gülmez!
Ölüm bu saatten sonra...

24.03.2022

Alparslan Gürlek

Askerin Kalemî - Şimdi İstesem de Sevemem Seni

Adına sevgi dedim, oldu yalan,
Aşkımız da artık eski bir roman,
Bir hatıradır sevda senden kalan,
Şimdi istesem de sevemem seni.

Hasret rüzgarı aramızdan esti,
Paslı bıçak gibi kalbimi kesti,
Aşkın ciğerimde gezen nefesti,
Şimdi istesem de sevemem seni.

Gördüm ki çoktan boş yerim de dolmuş,
Gülüm dedim; Gülüm ellerin olmuş,
Gönül bahçesinin çiçeği solmuş,
Şimdi istesem de sevemem seni.

Ne sen varsın şimdi, ne de hayalin,
Yine de ayırır bendeki yerin,
Artık sarsın seni birce sevgilin,
Çünkü istesem de sevemem seni.

19.05.2022

Alparslan Gürlek

Askerin Kalemî - Telsiz

Bir yudum ışığın altında, elimde kalem,
İster inan, ister inanma, çok seviyorum,
Bu sonsuz acıya gülüm, senin ancak çarem,

Seni zifiri karanlıklarda bekliyorum.
Ne olur öylece yanmışsa bir tarafımız,
Kalbini, özleyen yerlerinden öpüyorum,

Kurutma güllerini, yok olmasın aşkımız,
Uzaklaşma benden ki adresini bileyim,
İmkansız olsa dahi bedenen kavuşmamız,

En azından her gün değil de, bir kez öleyim,
Fidanlar ek kalbimin çorak topraklarına,
Gözyaşarımla umut ormanları büyütüyüm,

Çentikler at harap aklımın duvarlarına,
Gelsin aklım bir anda talihsiz başıma,
Bu yaşta tekrar başlarım hayat savaşına,

Diyorum ya sevgili!
Fidanlar ek kalbimin ormanlarına,
Bir nebze olsun özle beni,
Kurutma güllerini kalbinin,
Askerdeyim, telsizden anons ediyorum,
Dikkat dikkat! Buradan İstanbul görünüyor,
Tamam!

Alparslan Gürlek

Askerin Kalemî - Umut

Bir yalnızlıktır kapımızı tıklatan,
Sonra kar yağar geleceğimize,
Geçmişin beyaz örtüsü...
Hasretin buğusuna bir şeyler yazarız,
Cebimizde ise kalp kırıklıkları,
Biriktirdiği yılların...

Doğan güneşleri saydırır hayat,
Yorgunluk gelip geçicidir,
Gönlünüz ferah olsun!
Bu kasvetli bulutlar dağılacak,
Yağmur toplayıp tasını tarağını,
Yerini güneşli baharlara bırakacak,
Bekle iki gözüm,
Her şey daha güzel olacak...

14.03.2022

Alparslan Gürlek

Askerin Kalemî - Yangın

Yangın var!
Yangın var içimde ağaç çıtırtıları,
bir telaş!
Kozalaklar patlıyor,
Dumanaltıyım,
Yetişin!

21.03.2022

Alparslan Gürlek

Aşka Son Kurşun

Yasaklı şarkılarımızı dinledim bugün,
Teninden ciğerine kadar batan insana,
Köz gibidir de dumanı yoktur onların,
Seni bana hatırlatır daima, beni sana.
Hatıralara battım biraz, yalnızca iki aya,
Sevdamız göklerde yüzerken biz yaya,
Su gibi berraktır; o gemi kalktı limandan,
Değil göklere, gerek ulaşıya uzaya!

Yasaklı şarkılarımızı dinledim bugün,
İmkansızlığın kekremesi tadını anlattım,
O anlaşılmazlıkta kalktı sis perdesi,
Baktılar hepsi bana, uzadı ayrılık ertesi.
Çok geç kaldık sevmeye, çok erken kalktık,
Şevda masasından çabuk eksildik
Nefret bulaştı örtümüze, haset döküldü;
Bin aklın mağduru olduk ama pişman değilim.

Yasaklı şarkılarımızı dinledim bugün son defa,
Yarın olsa dinlemem artık sen bir ölüsün,
Veleve ki toprakta değil kalbimde gömülüsün,
Sanma ki bu seni canlıdan saydırır bana,
Şanma ki bir ömür geçer seni sevmekle,
İçimdekilere son kurşunu sıkmayı,
Gömmeyi sevdiklerimi ve unutmayı sonra,
Hep senden öğrendim, teşekkür ederim...

Alparslan Gürlek

Ayrılık Ecelsiz Ölümdür

Memleketimde çok güzel bir deyiş vardır,
Ayrılık; ecelsiz ölümdür derler,
Ne bir cisim kalır sevenden geriye,
Ne de esamesi okunur aşkın,
Bir ufak vedadır geriye kalan.

Bir tabut gibi kalkar sevda,
İki kişi omuzlar bunu kolayca,
Zira aşkın ölüsü, dirisinden hafiftir,
Toprağa sığmaz onu dizelere gömerler,
Son vedası edilir mutlu günlerin hatrına,
Sonrası karanlık...

Biri var uzaklarda, benim gülümdür,
Bilmez ki ayrılık, ecelsiz ölümdür.

Alparslan Gürlek

Bana Seni Unutmak Görünüyor Artık

Gitmişsin öyle sade ve sessiz,
Öyle boynu bükük ve kalabalık,
Soluklarım kesiliyor bugün habersiz,
Bana seni unutmak görünüyor artık.

Bir yel almış içerimden adını,
Yerin ise öyle boşluk, karanlık,
Yıktım sevgiden tüm putlarını,
Bana seni unutmak görünüyor artık.

Sevmek miydi bu kadar eşsiz,
Yok olmak mı? Hiç anlamadık,
Şu ruhum köz gibi sıcak ve arsız,
Bana seni unutmak görünüyor artık.

Unutmasam bir türlü, bana yakışmaz,
Unutsam yutkunmak bile bir bela,
Bir mutluluk temennisi ile vedaya karışık,
Bana seni unutmak görünüyor artık.

Alparslan Gürlek

Ben Yine Sadece Sana Vurgunum

Yaşamak laneti ömrümde gezerken,
Bir ahunun hasreti derimi yüzerken,
Ölümün gözleri canımı süzerken,
Ben yine sadece sana vurgunum.

Dostlar hançerini sırtımda bilerken,
Bütün güzellikler bir bir yiterken,
Mutluluk çok uzaklara giderken,
Ben yine sadece sana vurgunum.

Dertler kantarı sabrımı tartarken,
Her gün bu zulüm daha da artarken,
Umut defteri de masadan kalkarken,
Ben yine sadece sana vurgunum.

Geçen her gün içimden beni alırken,
Yine en son hüznün kollarında kalırken,
O son eylül akşamı gözlerine dalarken,
Ben yine sadece sana vurgunum.

Alparslan Gürlek

Beni Hatırla

Gözüne çarparsa bir garip mezar,
Taşı yok, adı yok, iz yoksa eğer,
Düşerse üstüne ölü yapraklar,
Üzülme sevgili, beni hatırla.

Akıp gider hayat avuçlarından,
Acı duyarsan parmak uçlarından,
Nefret hissedersen tüm suçlarından,
Gel bana sevgili, beni hatırla.

Bir şarkıda kaybedersen kendini,
Kaldıramazsan dünyanın derdini,
Yıkıp da geç lanet gurur bendini,
Bul beni sevgili, beni hatırla.

Eğer gelmek bu kadar zorsa sana,
Büyüyorsa yollar güzel gözünde,
Bir çiçek açsın canının özünde,
Sev onu sevgili, beni hatırla.

Yolun şu gönlüme düşerse bir gün,
İçinden gelirse kavuşmak bir gün,
At elini kalbine bitsin sürgün,
Camımdan gir sevgili, hiç çekinme.

Gözlerimin buğusuna bakıp da üzülme,
Sesimin tınısını duyup da küsme,
Bir harabeye gireceksin, sakın korkma,
İçeride hep bir masa var,
Sana bir tabak,
Sana bir soba,
Sana bir yatak verecek,
İşte o harabe güzeller güzelim,
Sen içeriye girdiğin anda,
Güzelleşecek.

Alparslan Gürlek

Beni Unutamazsın

Beni unutamazsın,
Bir rüzgar eser hafif ılık,
İçin ısınır adımları anarsın,
Beni unutursan donarsın,
Beni unutamazsın.

Çünkü ben gecelerinde değilim,
Gün gibi hayatının ortasındayım,
En sevdiğin şarkıyı,
Okuduğunda ağladığın şiir,
Evinin önündeki sokak lambasıyım.
Beni unutamazsın.

Beni unutamazsın,
Benim içimde bir sen var,
Bilsen senin için büsbütün benim,
Beni unutursan kendinde kaybolursun,
Aklın şaşar, donar kalırsın,
Beni unutamazsın.

Alparslan Gürlek

Benim Değilsin

Elim kolum bağılyken gurbette,
Nereye baksam bir çaresizlik,
Her lanet olası yerde,
Şensizlik...
Önüm, arkam, sağım, solum,
Çık artık aklımdan!
Benim değilsin...

Parmağında bir şeyler parlıyor,
Hem de sana bu kadar yaklaşmışken,
Görünüyordu İstanbul buradan!
Ardıma bile bakmadan dönüyorum,
Hem de yolu yarılarmışken,
Sis düşsün yollarına,
Benim değilsin.

Şimdi mutlulukla yoğururken günlerin,
Ben bu asker ocağında,
Boğazımda kördüğüm,
Ağlayamıyorum bile,
Düş artık gözümde!
Benim değilsin.

Neden beklemedin,
Söz vermiştim.

Alparslan Gürlek

Berbat Bir Gece

Hava hafif serin,
Biliyorsun Eylül,
Sokakta araç sesleri,
Bazen araplar geçiyor bağırarak.

Yatakta uzanmış tavanı izliyorum,
Gün boyu aklımın içinde dönüp duran,
Düşüncelerde yaşayan,
O şehrin en güzeli,
Sen şimdi tavandasın,
Yine tepeden bakıyorsun.

Arada camdan rüzgar esiyor,
Üstümü örtüyorum nezaketen,
Hala tavandasın zira,
Sana da ayıp olmasın,
Aklıma gelmiyor değil,
O tavandan düşsen üstüme,
Beklenilmeyen şekilde,
Bedenin sıcak olsa,
Gerçek olsan.

Fark etmişsindir,
En az ruh sağlığım kadar,
Berbat bir gece.

Alparslan Gürlek

Bile İsteğe

Yağmur karası bir akşamüstü,
Kasvetten ceketiyle bir adam,
Umutsuz bir şarkıdır tutturmuş,
Geçmişin izlerine basmadan,
Bütün ömrünü tek tek adımlıyor.
Bildiği bir yerde kayboluyor,
Cenaze kokulu bir tek sigara,
Bir iki belalı şiiri en son görüşü,
Teselliler temennilere dönüşür,
Bile isteğe...

Alparslan Gürlek

Bilmem

Bunca keşke ve maalesef ile,
Bilmem nasıl böyle yaşıyorum ki,
Omzumda hayat denen şu illeti,
Bilmem nasıl böyle taşıyorum ki.

İnsanoğlu haindir derlerdi hep,
Bilmem neden böyle şaşıyorum ki,
Altın semer de vursan, yine merkep,
Bilmem hiç neden uğraşıyorum ki,

Heves etmedim tırmanmayı arşa,
Bilmem zeminde ne buluyorum ki,
Tepeler gök olup yağacak üstüme,
Bilmem neden böyle zorluyorum ki.

Kaldır kadehi salla başı ne hoş,
Gez dolaş sokakları sarhoş sarhoş,
Elbet vakti gelir vermenin hesabı,
Bırak, Tanrı anlar bu iktisadı,
Elbet o içimizi okuyandır,
En iyi o bilir, her genç mezardır,
Yalnız, vaktinde gömülürler ama,
Tanrı, o mezara ismi yazandır.

Alparslan Gürlek

Bilmem, herhalde severdi beni

Dünyayı almıştı iki omzunun üstüne,
O güzel kadın kederli şarkılar gibiydi,
Bir yanı hep ağlamaklı ve hüzünlüydü,
Bir yanına ben buseler kondururdum.
Gel ölüme gidelim birlikte desem,
Anlardı ki ölüm benim hep önümde yürür.
Gözlerimin içine bakarken üzüldü,
Ölüm dursa ona çarpacak gibiydim,
Bilirdi ki biraz hassas biriyim dünya için,
Ortalamanın hayli üstündeyim,
Öyle nahif, kibar yaklaşırdı ki bana,
Ah! Resmen pamuklar içindeydin.

Bazen sarılır, kedi gibi sokulurdu bana,
Bazen dile gelir de söylerdi derdini,
Yumuşak huylu ve çok güzel biriydi,
İnanın bir saniye bile bakmadı arkasına,
Hiç merak etmedim nedendir diye,
Dostlarım seni hiç sevmemiş diyorlar,
Bilmem, herhalde severdi beni.

Alparslan Gürlek

Bir dakika dinle beni kardelen

Çok vaktini almayacağım,
Benim de kalmadı zaten,
Bir dakika dinle beni kardelen,
Sonra kurtaracağım seni benden,
Gideceğim.

Hiç unutmadım seni,
Çünkü başaramadım,
Yanlış anlama dediklerimi,
Yalvarmıyorum sana,
Dön de demiyorum asla,
Bir dakika dinle ya da vur beni kardelen,
Bıktım böyle yaşamaktan.

Sen yokken işim gücüm rast gitmedi,
Hoş ya seninle de gitmiyordu,
Bir dakika dinlesen farkı anlardın,
Seninle hepsinin kahrı çekiliyordu,
Şimdi içimde bir boşluk var kardelen,
Ne yapsam da kurtulsam aşkımdan,
Yahut uzak durabilsem senden,
İnan bilemiyorum.

Alparslan Gürlek

Bir gün elbet

Gün yüzü görmemiş hayallerimi,
Boşa dökülmüş şu alın terimi,
Sendeki bütün varımı yoğumu,
Yakıp da gideceğim bir gün elbet.

Ne bakıyız, ne bu dünyaya direk,
Vakti gelince hemen gitmek gerek,
Büsbütün acıyla doluyken yürek,
Skp de gideceğim bir gün elbet

İçinde kalmaz zerre dert, tasa, gam,
Yüzün semaya dönük tastamam,
Kucakta geldiğimiz ah şu yaşam,
Tabutla gideceğim bir gün elbet...

Alparslan Gürlek

Bir Günah İşlemiş Yine Bütün Aşıklar

Bir günah işlemiş yine bütün aşıklar,
Yanlış kalbin enkazını, saray görmüşler.
Sevmek adı altında yalanlar dinleyip,
Aşk diye sapa bir yola girmişler.

Bir günah işlemiş yine bütün aşıklar,
Sis çöken yollarda hayır var sanmışlar,
Vefa bilmeyen kalpten sevgi bekleyip,
Karasevdanın közlerinde yanmışlar.

Bir günah işlemiş yine bütün aşıklar,
Aşkı tek hakikat diye bilmişler,
Veda vakti gelince nazende yardan,
Defterden kendilerini silmişler.

Bir günah işlemiş yine bütün aşıklar,
Demişler ki; insan sever bir kere,
İnsan bir çukura elli, yüz, iki yüz,
Değil beşyüz, olsa düşer bin kere!

Alparslan Gürlek

Bir Hakikat Vardı Ki Bilmezdin

Yırtıp attım defteri,
Kalemi kırdım masada,
Unuttum bile her şeyi,
Gelse de gelmesede.

Bir soğuk vedasıymış,
Bırakın kalsın orada,
İstemiyorum lan artık,
Etse de etmesede.

Bir nefeslik ömürmüş,
Yaşanıyor bir şekilde,
Ucunda ölüm yok mu?
Sevse de sevmesede.

Çıkarıp koydum kalbi,
Cehennem dibinde,
Varlığı zulüm artık,
Atsa da atmasada.

Velhasıl kelim benim iki gözüm,
Bu iki kapılı hayatın tek sonu ölüm,
Varsın en lüks imkanlarda sürünsün ömrüm,
Yahut sokak köşelerinde olsun sonum,
Yalnız tek hakikat vardı -inanmazdın-
Ben seni hiç bitmeyecekmiş gibi sevdim,
Yalnız tek hakikat vardı ki bilmezdin,
Ben şu unutmaları hep senden öğrendim.

Alparslan Gürlek

Bir Hoşçakal Kadar

Gelir geçer mrden canan ile can,
Her selamın sonunda bir vedası var,
Gönüller ayrılığa alıştığı an,
En büyüğü bile bir hoşçakal kadar.

Paslanmışsa kalbinin arkı sevmeye,
Ağrıların artıyorsa sebebi var,
Aşk; sonu izlemek yaslanıp geriye,
Hüzünlü değil hiçbir hoşçakal kadar.

Nefret ile yoğruluyor gözlerin,
Bakışlarından bir ruhsuzluktur akar,
Skutun kadar olamıyor sözlerin,
Senin de tüm hakkın bir hoşçakal kadar.

Alparslan Gürlek

Bir nefeslik ömür

Deve ettik gözümüzde,
Çok büyüttük özümüzde,
Uçümüz de beşimiz de,
Bir nefeslik ömür gördük.

Ölümünü hep yok saydık,
Biraz gençlikten korksaydık,
Keşke güvercin olsaydık,
Bir nefeslik ömür gördük.

Malı mülkü maksat edip,
Çokça gönüller kaybedip,
Hayatımızı mahvedip,
Bir nefeslik ömür gördük.

Şimdi dövün dizinizi,
Suçlayın birbirinizi,
Tanrı yakar hepinizi,
Bir nefeslik ömür bitti.

Alparslan Gürlek

Bir Şeyler - I

Bir mum söndür,
bırak o şarap kokan masada,
ne varsa gömülsün karanlıklara,
Nasıl olsa aşk yok şimdi...
olsa olsa birkaç hatıra,
kalplerimizde birbirinin izi.

Yara gibi taşınan o inatçı ve soğuk,
güldükçe sızlayan sinsi bir keder,
ömrümüze muşallat, bir o kadar da boğuk,
şu aşkın yokluğu ikimize de yeter.

Gül şimdi benden geriye kalanlara,
gül, çünkü gülmek en çok sana yakışır,
bütün kışlara ateş düşerdi gülüşünü görse,
o sahtelik, o endam, küçük bir buse,
ilkbaharda yaprak dökerdi tüm kavaklar,
sendeki bu hileleri bilse.

Alparslan Gürlek

Bir Şeyler - II

Gölgesi yığılsaydı üstüne saçlarının,
Şogurdu közü, bugün değilse yarın,
İçimdeki yangının...

Belki küllerinden bir umut doğardı,
Unutup maziyi denizinde boğardı,
Hüzün gözyaşlarının.

Şitem edip semaya savuruyorum küfrü,
İnan zerre kadar hafiflemiyor başka türlü,
Ağrısı yaralarımın.

Alparslan Gürlek

Biz Yanmaktır

Biz; sessiz bir hatıradır,
Soluk bir resim,
Hâlen kalbe huzur verir,
Sanki hala benimlesin.

Biz, biraz serindir,
Bir semadır sonsuz,
İçimde rüzgârlar eser,
Bağlarım kurur sensiz.

Biz, uzaktır bana,
Uçsuz yollar gibi,
Ruhsuz sonlar varsa,
Görünür ömrün dibi.

Biz; korkmaktır biraz,
Baharlardan, yazlardan,
Kavrayıp kışı belinden,
Isınmaktır ayazlardan.

Biz, buz gibi imkansızlıktır,
Bütün varlığın içinde,
İki kalp ki hiç buluşmaz,
Seven nerede, sevilen nerede.

Biz; yanmaktır çok net,
Karların altında,
Kalpleri titreyendir,
Bir ufacık bakışta.

Alparslan Gürlek

Boş Geçen Ömre Sitem

Soluk bir resim gibi,
Eski bir hatıra,
Nefesten eksilen yıllar.
Doğmamış gibi ölmek varsa,
Ölmeyecekmiş gibi yaşıyoruz,
Bugünümüz haktan geliyorsa,
Salla gitsin kaderi, yazılmışsa alınına,
Nasıl olsa hak, hak kerimdir yarına(!)

Hiçbir çaban olmasın,
Yahut gayen, emeğin,
Nasıl olsa gelen gelir,
Peki buna mı rızık denir?
Buysa eğer rızkın senin,
Ye bugün koyma yanına,
Salla gitsin çabayı, daldır kaşığı çorbaya,
Nasıl olsa hak, hak kerimdir yarına(!)

Yemediğin bok kalmasın,
Sonuna kadar ömrünün,
Cevizler kır, hurmalar ye,
Belki yetmiş yaşına gelince,
Başlarsın Tanrı anmaya,
Solukların azalınca,
Salla gitsin yaşı, altıdan elli altıya,
Nasıl olsa hak, hak kerimdir yarına(!)

Bugün şükret geliyorken,
Yarın da gelmiyor diye,
Peşinden koşma boşver,
Bu hayat sana hediye,
Elinle koymadın ki,
Tekrar koyasın geriye,
Salla gitsin pazarı, pazartesi salıya,
Nasıl olsa hak, hak kerimdir yarına(!)

Alparslan Gürlek

Bu devir çekilmez

Bambaşka bir çağda düşlüyorum bizi,
Çünkü birbirimize hiç mektup yazmadık,
Hiç posta pulu görmedik ne sen, ne ben,
Seninle bu çağı hiç sevemedim.

Şimdi hızlı tüketim çağında yaşıyoruz,
Bu çılgınlıkta bir de yarışıyoruz,
İyi bir haltmış gibi üstüne alıyoruz,
Seninle bu çağı hiç sevemedim.

Şikayet eder kime rastlarsan,
Hepsi aynı dertten yanıyor, yersen,
Lakin icraatte hep şeref noksan,
Sensiz de bu çağı hiç sevemedim.

Bizim nesil için herkes araya gitti der,
Yolumuz keşişti seninle hasbelkader,
O zaman işte anlamış oldum ilk sefer,
Ne seninle, ne sensiz bu çağ hiç çekilmez.

Alparslan Gürlek

Damla ikolatalı Koronam

Kötüsün diye kıyamam sana,
Yakacaksın diye tutamam,
Öylece artık saramam seni,
Damla ikolatalı koronam.

Aramıza dağlar da girse,
Denizler olur ya duvar olsa,
Bir dağ da ben eklerim oraya,
Damla ikolatalı koronam.

Unutmak mümkün değil seni,
Herkesin ciğerinde kalbindesin,
İsmin geçince kesilir nefesim,
Damla ikolatalı koronam.

Alparslan Gürlek

Değildir

Lafın ile yolun bir olsun, söyleme yalan,
Unutma! Sonunda yine sana olur olan,
Şu üç günlük boş dünyada yanımıza kalan,
Birkaç silik hatıradan fazlası değildir.

Güvenilir ol, yolda koyma hiç kimseleri,
Yürü yolunda dimdik duyma kötü sesleri,
Sayılıdır bilir cümle alem nefesleri,
Gözlerini bir kırpmaktan uzunudur değildir.

Korkma ölümden, o da fani canın hükmüdür,
Toprak için o bedenin taşınmaz yük müdür?
Söyle varsa Tanrı denilen, çok büyük müdür?
Zannımca bir korkudan başkası da değildir.

Alparslan Gürlek

Dilek - Heva

Gece uykuları döndü düşmana,
Şimdi yanımda sen olacaktın ki...
Artık mutluluk sadece düş bana,
Şimdi yanımda sen olacaktın ki...

Sabah uyanması ölümden beter,
Aciz canın sensiz çektiği yeter,
Geceler ayrı, günüm ayrı keder,
Şimdi yanımda sen olacaktın ki...

Dertler, acı, keder koymazdı cana,
Hayat boyun eğdiremezdi bana,
Hangi ruh ki sensizliğe dayana?
Şimdi yanımda sen olacaktın ki...

Yokluğun soğuk, hayalin de yetmez,
Sana olan aşkım ölsem de bitmez,
Gönül ev bilirse bir daha gitmez,
Şimdi yanımda sen olacaktın ki...

Duy heva Alp kulun senden ne diler,
Yeter çektiği bu gönlümün yeter!
Gün olur şu ömür tesbihi biter,
Şimdi yanında sen olacaktın ki...

Alparslan Gürlek

Doğru mu?

Adını işitiyorum bu aralar,
Hayra alamet değil,
Hiç sevmemiş diyorlar,
Doğru mu bu sevgilim?

Seni görüyorlarmış bazen,
Aklında biri geziyormuş,
Bakışların ise hazin,
Doğru mu bu sevgilim?

Anıyormuşsun sefil adımı,
Derin bir özlem ile,
Özlüyormuşsun beni,
Doğru mu bu sevgilim?

İçine doğuyormuşum arada,
Gözlerinde tütüyormuşum,
Geliyormuşsun baharda,
Doğru mu bu sevgilim?

Canın sağolsun gelme,
Ama sevgimi unutma,
İnanmamış diyorlar,
Doğru mu bu sevgilim?

Görmesen de zerresini,
Bekleme hiç gelmesini,
Ya çık gel bir kibrit çak,
Ya da unut esamesini.

Unuturum demişsin,
Aşkımı bile geçmişsin,
İnanmıyorum hiç ama,
Doğru mu bu sevgilim?

Alparslan Gürlek

Döküntü

Üç kadın sevdim ben ömrümde,
Üç güzel kadın sevdim.

İlki huysuzdu bazen, bazen cilve yapardı,
Sevmezdi yalanı ama bazen söylerdi,
İyi oynardı rolünü pek anlamazdım,
Ya da ben salaktım işte.

Üç kadın sevdim ben ömrümde,
Üç güzel kadın.

İkincisi resmen melekti,
Koşar gelirdi gel desem,
Zamanla paslanmış kalbi,
Sevmeyi unutmuş galiba.

Üç kadın sevdim ben ömrümde,
Üç güzel kadın.

Üçüncüsü başkaydı,
O ömrümün acılarını üstlendi,
Titrek ellerimle tutarken ellerini,
Utanarak bakarken yüzüne,
Allahım ne güzel yapmışsın derdim içimden,
Aşkla bakardı bana,
Koşarak sarılmıştı ilk gördüğünde,
Alparslan! Diye atlayıp boynuma.
Bilmiyordu o aciz boyun ve omuz,
Neleri taşıdı onu bulana kadar,
Ve bilmiyordu o güzel kadın,
O anda neler süpürdü omzumdan,
Şimdi ise neler yükledi.

Üç kadın sevdim ben ömrümde,
Üç güzel kadın sevdim.

Birinin yüzü kaldı aklımda,
Birinin sesi kaldı,
Birinin izi.
Bir daha bulamayız birbirimizi.

Alparslan Gürlek

Dumanı Titrek Sigarama

Dumanı titrek sigaram, merhaba!
Sana da merhaba bitmeyen hasret,
Gözyaşımla yıkanmış bütün aşklarım,
Ve ismini dahi hatırlamadıklarım var.
İşte bu yüzden hep bir tarafım yarım,
Unutulmuş olan ne varsa ona içelim,
Kalk biraz omuzlarımdan geçmiş,
Bırak yakamı bir düzgün nefes alayım,
Çok görme bir küçük tebessümü ey hayat!
Kendimi teselli etmek zorunda kalmayayım.
Ya da yine iki büklüm bir şiir olsun bu,
Yine en orta yerinde öfkelenip kırayım,
Katlayayım şiiri bir yanı aşkıma değsin,
Diğer yanı paramparça bir öfke nöbeti olsun,
Olsun!
Unuttuklarıma da içmiyorum diğerlerine de,
Benim yine bana kalmama içiyorum seni,
Düşün ki insan düşünce tadar yalnızlığı,
Ben bir büyük yalnızlık devirmişim,
Gölgesine oturup sahte dostlar ormanının,
Ve öylesine yanlış kadınları sevmişim,
Bilememişim efsununu aşık olmanın,
İşte bu yüzden dumanı titrek sigaramın,
Ve iki dudağımın arasında bir küfür,
İşte böyle soğuyorum her şeyden,
Böyle katlanır ikiye bir şiir, böyle ölür,
Çünkü en doğru sevgi hep nefrettir,
Nefret ise sevginin özünü bitirir.

#kendiniyazansiiirler

Alparslan Gürlek

Dünyanın Son Yılına Mektup

Ey Şu koca dünya hepimizden yorgun,
Sanki son nefeslerini veriyorsun,
Bağlamıyor artık taşların da yosun,
Dönüp de sırtını, gidiyor gibisin.

Mecalin tükenmiş ki tutmuyor kolun,
Sanki sonuna yaklaşıyorsun yolun,
Nereden tutsan zehir hep sağın solun,
Son restini çekip, gidiyor gibisin.

Ciğerlerini yaktık, çürüttük, kestik,
Nehirlerini sevdik, sonra kirlettik,
Dağların vardı, büyük gururla ezdik,
Şimdi kum olup da gidiyor gibisin.

Ne desen haklısın şimdi ey yorgun dev,
Sendin bize mesken, tek sendin bize ev,
Yalvardın duymadık ki "beni biraz sev!"
Sessizce sonlara gidiyor gibisin.

Yüzümüz kalmadı ama bir lütuf et,
Ne olursun ey dünya! Bizleri affet,
Bir zelzele, tufan, bir de büyük afet,
Yanında bizimle gidiyor gibisin.

Alparslan Gürlek

Düşlerimi ver bana kardelen

iki yakası bir araya gelmeyen,
düşlerimi ver bana kardelen,
bu içi geçmiş dünyada yalnızca,
onlar bilir beni.

tadı tuzu olmayan bu yaşamak ağrısı,
tüm temposuyla sürerken üstümüze,
düşlerimi ver bana kardelen yalvarırım,
ateş böcekleri bile gelmeyecek kabrimize.

eğer gelmezsen bu kış da,
sonra beni bulamazsın,
düşlerimi getir bana kardelen,
hepsini tek başına kaldıramazsın.

Alparslan Gürlek

El Tanrı

El Tanrı lütuf edip yarattın beni,
Peki irem bahçende barım var mıdır?

Bir ömür sana kızarak yaşadım,
Merhamet otağında yerim var mıdır?

Cümle alem adınla zehir saçarken,
Cehennem harında payım var mıdır?

İsminle can alıp insan kesenler,
Senin nezdinde bir insan mıdır?

Öyle ise korkarım bir bıçağın var,
Söyle, benim dilimden keskin midir?

El Tanrı mazur gör şu merakımı,
O meşhur hesap günü essah mıdır?

Şayet varsa mahşer yerinde hesap,
Bana verecek hesabın var mıdır?

Alparslan Gürlek

En güçlü arzum

Nereye yaslasam Şu talihsiz başımı,
Her yerde seni görüyorum nazlı nazlı,
Parmak uçlarında yürüyorsun peŐimden,
Sessizce durup izleyerek beni,
Sabırla d Őmemi bekliyorsun,
Nefeslerimi sayıyorsun tek tek,
Fakat bilmediğin bir Şey var ki

  
Tanrı ile bizim anlaŐmamız var,
Bana kolay ölüm yok,
Bu yüzden ey nazlı  l m,
Sen zahmet etme bana,
Ben geleceğim,
Bekle beni.

Alparslan Gürlek

En İyi Dostum Yalnızlık

Buğulu pencerem yarım açık,
Büyülü gözleriyle izler beni,
Hiç tek bırakmaz buralarda,
Tutar elimden sıkıca,
En iyi dostum yalnızlık.

Kimse yokken o vardır hep,
Vefalıdır ve şefkatlidir de,
Fazla konuşmaz yormaz insanı,
Bir yandan da hiç susmaz,
Yoktur bir lisani,
İyidir özünde aslında,
En iyi dostum yalnızlık.

Merhametlidir nereden baksan,
Sen onu ne kadar boşlarsan boşla,
Yine dönüp geldiğinde kapısına,
Kendisi seni buyur eder içeriye,
Aynı yerdedir her şey her zaman,
Düzenini bozmaz hiç,
En iyi dostum yalnızlık.

Okur, sana bir sır vereceğim,
Bir sen, ben ve bu şiir bilelim.
Aramızda kalsın ama,
Bu yalnızlık lanet bir şey,
Pek güleçtir uzaktan,
Yaklaştıkça ciddileşir,
Hep soğuk ve kasvetlidir.

Bu kadar kalabalığın arasında,
Sayıca çoktur ama...
Günün sonunda,
Tektir ve kendisidir ızdırabın.

Pencereden sabah güneşi düşerken,
Koyu renk perde kolundan tutar ya,
Bütün günaydını kaçar günün bilirsin,
Öyle bir şey işte,
O benim sürgünüm,
Her sabah tadımı kaçırın,
Uykular ile arası bozuk,
Bütünüyle yıkık,
En iyi dostum yalnızlık.

Alparslan Gürlek

En Mavi Yeri Denizin

Deniz kenarı bir şehir bul,
En mavi yerine yerleş,
Camlarına çiçekler doldur,
Zeytin yeşili gözlerine bahar,
Kalbinin orta yerine bir sevgi,
Ve sıkılma sevmekten.

Yahut kendini bir ormana bırak,
Saçlarının arasında süzölsün rüzgâr,
Seversin, bir kitap al yanına,
Her satırında bir anı, bir iz bul,
Belki bir çift, belki bensiz,
Ve sıkılma okumaktan.

Ben ise karanlık kuytusunda içimin,
Hiç sevmem ya, bir şiir yazayım,
Senden uzak, senden yaralı,
Bir ince keman ağlasın canımda,
Ben de nezâkete icâben duyayım,
Gerekirse, ben de ağlayayım.

Nasıl olsa yoksun yanımda,
Bir soğukluktur şu içimde,
Ve her şeyden de öte,
Bir yarımliktir, sorsan anlatamam
Bir yanım minnettar bıraktığın aşka,
Bir yanım ise kırgın soğukluğuna,
Ve hiç ısınamıyorum yokluğuna.

#kendiniyazansaşirler

Alparslan Gürlek

Eskiye Dönüş

Bir âhu hasretiyle düşen hicran zindanına,
Bil ki tutsaklar yalnız aşklarını alır yanına,

Doyamadan bu dünyanın varına yoğuna,
Terk-i diyar eyleyenlerden ses var mıdır?

Nar olup yağmurlar şehr-i mâlum'a yağsa,
Gönül kible aramaz fuzulidir hernevî pusula,

Görmeden yâren koynunda derin bir rüya,
Terk-i diyar eyleyenlerden ses var mıdır?

Niceleri geldi geçti bu yollara verip kalp,
Sen ismini yazdırma bu kahpe tarihe Alp!

Bin beşyüz yıldır hiç ismi bile anılmadan,
Terk-i diyar eyleyenlerden iz var mıdır?

Alparslan Gürlek

Eylül

Şimdi uçurumun kenarındayım,
Ne seninleyim ne de yanındayım,
Belli ki ben bu yolun sonundayım,
Gel de kurtar desem, kurtaramazsın.

Dipsiz bir kuyunun dibine çökmüş,
Meğer bu yaşam da omzuma yükümü,
Genç yaşta görürsen yarını ölmüş,
Gel de dirilt desem, diriltemezsin

Ecel köprüünün karşısında bekler,
Boş imiş bu dünya, onca emekler,
Hayatın motoru da bir gün tekler,
Gel de onar desem, onaramazsın.

Zaman geçiyorken böyle umutsuz,
Yağmur yağıyorken gökte bulutsuz,
Böylece ayrı ikimiz de mutsuz,
Gel be ömür desem, yaşayamazsın.

Bak yârim göründü Eylül kapıdan,
Sonbahar medet umar mihrabından,
Bir kuş uçup da giderse camından,
Tut da getir desem, getiremezsin.

Bekleşirken yaşam bu denli hazin,
Ne olur yerlere düşmesin yüzün,
Şiirler derse; bahar ardı güzün,
Kokusu itir olsa, bilemezsin.

Alparslan Gürlek

Eyvah!

Vah ki vah bize! Kimsesizliğimize,
Eyvah ki yalnızlığımıza!
Üzülmeye mâhkum doğmadık,
Sırtımızda hançer izleri yoktu başta!
Eyvah bize dostluklarımız sahteleşmiş!
Eyvah ki eyvah bize
Sevgilerimiz kahpeleşmiş!

Alparslan Gürlek

Gece Olunca

Bir yük çöker omuzlarıma,
Kış gelir bütün yazlarıma,
Hüzün karışır gözlerime,
Devrilirim gece olunca.

Sükut basar tüm sözlerimi,
Kapatınca bu gözlerimi,
Kime desem bu özlemimi,
Konuşamam gece olunca.

Çöker efkâr sarar bir sızı,
Aklım gider düşlerim bizi,
O vakit isterim olmazı,
Düş kurarım gece olunca.

Bilmem neden böyle uzaktır,
Belki aşk denen şey tuzaktır,
Acı Tanrı, bana yazıktır,
Ah ederim gece olunca.

Nazlı yâri sorarım cana,
Her şey bir yana, o bir yana,
Gerekirse de yana yana,
Aşk içerim gece olunca.

Düşer ruha ecel korkusu,
Kalbimde onun hatırası,
Bir gün bunun da son bulması,
İrkilirim gece olunca.

En güzel ocak kalpte tüter,
Her hikaye sonunda biter,
Dinle şu Alp kulun ne diler,
Yâri derim gece olunca.

Alparslan Gürlek

Gençliğim

Üçte biri derler ömrün, görmedim hiç,
Selam dahi vermeden gitti gençliğim.
Akranlarım gezer gözlerinde sevinç,
Adını bile koyamadan gitti gençliğim.

Akmıyor ki tersine bu aciz zaman,
Ömrü üç beş paraya sattı gençliğim.
Savaştan çıktım sanki, her yanımlı talan,
Boylu boyunca bir vuslattı gençliğim.

Tutunmayı çok denedim bir ucundan,
Nereye çıksam yerde kaldı gençliğim,
Direnmek ki en kudretli huylarımdan,
Sonu pek hazin bir masaldı gençliğim.

Alparslan Gürlek

Gençliğimi kaçıyorsun

Ah be sevgili, ah!
Bir kahve içimi görseydik birbirimizi,
El ele tutuşmasak da olurdu,
Yakın olsaydık,
Görseydin gözlerimde aşkı,
Belki hemen soğumazdı kalbin,
İtmezdin beni ve gitmezdim...

Ah be sevgili, sevgilim!
Ruhumu teslim etmiştim ellerine,
Yemin olsun delikanlı gibi sevdim,
Ne bir yalan ne de bir şüphe,
Duyduğum tek şey korkuydu sadece,
Korkularım haklı çıkmasaydı keşke,
Gitmezdin belki o zaman öylece.

Ah be gönlüm, gönül yaram!
Ne oldu sevdiğimi söyleyince titreyen kadına,
Ne zaman bitti o güzel heyecanın,
Dürüstçe sevdim ve bu yüzden koptum senden,
Çandan seveceğın birini bulduğunda,
Önünde öylece kalmamak için,
Seversin umarım birini delice,
Ve o şanslı adam,
Ben olmayacağım.

Alparslan Gürlek

Görmeseydik keşke birbirimizi

Birkaç asır daha yaşamazdım da,
Birkaç günüm daha mutlu geçerdi,
Gerek kalmazdı böyle ayrılmaya,
Görmeseydik keşke birbirimizi.

Bakmazdın sen Arş-ı âlâ'dan bana,
Hor görmezdin seni seven kalbimi,
Utanır gitmezdin öyle uzağa,
Görmeseydik keşke birbirimizi.

Şimdi öylece yaşıyorum sorma,
Düşlüyorum hâlâ inatla bizi,
Neler kattın da gittin hayatıma,
Görmeseydik keşke birbirimizi.

Bir azımlendim ki ardından senin,
Ne seven kalbim kaldı, ne de izi,
İşte bunca yıkım senin eserin,
Görmeseydik keşke birbirimizi.

Unutabilseydim, çıksaydın serden,
Geçseydi canımdan bu aşk krizi,
Görseydim halini kalkıp da yerden,
Görmeseydik keşke birbirimizi.

Alparslan Gürlek

Gözlerime bak kardelen

Gecenin karanlığında,
Bu çetin ayazda böyle,
Bütün kemiklerim sızlarken,
Sesin çok yakın bana, neden?
Gözlerime bak kardelen,
Neden bakışların çok uzak?

Biz bir kuru ekmeği paylaşır gibi,
Bölmedik mi bir aşkı ortadan ikiye,
Gözlerime bak kardelen yalvarırım,
Son kez söyle yalanlarını,
Ancak bu sefer gözlerime bak,
Çünkü senin aşkın bir tuzak kardelen,
Bir tuzak...
Son bir yalan daha söyle,
Söz inanırım.

Alparslan Gürlek

Güzel karadeniz

Adımladım topraklarını,
Gördüm güzel yüzünü,
Yazını kaçırdım evet,
Yine de tattım güzünü,
Bir tarafında nefti ağaçlar,
Diğer yanını döver dalgalar,
Yağmur başladı mı durmaz,
Şems ise ayrı parlar tepende,
Çiğlik atar martılar,
Şeni görende,
Güzel karadeniz.

Alparslan Gürlek

Hastane Duvarları

Refakatçi bir sandalyede,
Yarım yamalak bir uyku,
Zaman ağır işler burada,
Susar hastane duvarları.

Gece çökünce susar dünya,
Burada bir gürültü, inilti,
Öksürüklerle uyanır ağrılar,
Acır hastane duvarları.

Kimi yürüyerek girer buraya,
Bazısı kucakta,
Mezar alır bazısını,
Üzer hastane duvarları.

Işığı loştur hiç ısıtmaz,
Bir dert ki asla uyutmaz,
Ölüm der dilinden düşmez,
Uzar hastane duvarları.

Alparslan Gürlek

Hikayedir

Bunca darbe neyin hıncı,
Kahpe hayat fazla kinci,
Hep kısa sürer sevinci,
Sevsen de, sevmesen de.

Düşüp durur ademoğlu,
Bir gün egri bir gün doğru,
Kara topraklara doğru,
Sevsen de, sevmesen de.

Kimse dikili taş değil ki,
Gözümdeki yaş değil ki,
Ne sonuncusu ne de ilki,
Sevsen de sevmesen de.

Kırbacı inmez belimden,
Şu feleğın çemberinden,
Çek tutup şu ellerimden,
Sevsen de, sevmesen de.

Devede tüydür bendeki acı,
Bilirim elbet var fazlası,
Bu da hayatın bir sürprizi,
Sevsen de, sevmesen de.

Demem o ki bir hikâyedir,
Cümle alem aynı yaşar,
Her insan bir bardaktır,
Günü gelince herkes taşar,
Sevsen de, sevmesen de.

#kendiniyazanşiiirler

Alparslan Gürlek

İhtiyar

Genç yaşta ağarır işte saçların,
Sen tazelik mi gördün ki ihtiyar,
Kahır çektin, dert çektin, keder çektin,
Sen aydınlık mı gördün ki ihtiyar.

Stres sorun eksik olmaz başından,
Görüntün hep önde gider yaşından,
Bitmeyen bu yaşamak savaşımdan,
Sen rahatlık mı gördün ki ihtiyar.

Akıp gider bir şey gelmez elinden,
Sağ çıkan olur mu yokluk selinden?
Dudakların çatlar lodos yelinden,
Sen yaşamak mı gördün ki ihtiyar.

El sefa ederken sen kahır çektin,
Sanki dünyaya yine gelecektin,
Hep kısır sabır tohumları ektin,
Sen tebessüm mü gördün ki ihtiyar.

Şimdi hiç yakınıp dövme dizini,
El ne der diye sakındın sözünü,
Kaybettin o gün mantığın izini,
Sen özgürlük mü gördün ki ihtiyar.

Alparslan Gürlek

İntihar aroması var havada

beni kilitleyin en karanlık zindanlara,
çarmıha gerin güneşlerin altında,
bütün bu işkenceler vız gelir bu cana,
sakın kendime terk etmeyin ama,
kimsenin yapamayacağını bana,
ben yaparım,
intihar aroması var havada.

Alparslan Gürlek

İstanbul

Herkesin sevdiği o Şehir,
Benim yarımın yuvası,
Çanımın acısı,
Ömrümün törpüsü artık.
İçimde bir yara,
Bir ukte,
Bir veda İstanbul.

Alparslan Gürlek

İşte Yaş Yirmi Beş

Ömür dediğin bir göl,
Kıyısında allı beyazlı çiçekler,
Tepesinde yüzer ördekler,
Çeşit çeşit kuşlar gelir,
Mahlukat suyundan içer,
Kimisi üstünden göçer,
Bazısı da bir balık gibi,
İçinde yaşar.

Kahrı da olur keyfi de,
Elbet gelip geçer...

İşte yaş yirmi beş,
Eriyip gidiyor gençlik çağı,
Durduramıyoruz olacağı,
Beklemek illeti karışır gama,
Kaderin bir kapıdır açacağı,
Belki tüter bu canın ocağı,
Belki de biri vurur kapısına,
Kurban olacağı,
Uğruna yaşar.

Kahrı da olur keyfi de,
Elbet gelip geçer...

Aydınlığa çıkmadı bu hayatım,
Zaten hiçbir zaman sevemedim,
Ah yalan dünya! Yalandan da olsa,
Senin yüzüne bir kez gülemedim,
Sitem edip dururum sana,
Kalp dolusu keder verirsin insana,
Yine de son sabır damlasına kadar,
Sana dayanırım.

Kahrın da olur keyfin de,
Elbet gelip geçer...

Alparslan Gürlek

Kabullenif Marşı

İnan her Şeyden çok isterdim,
Yüzüne aşkla bakmayı sevgilim,
Ellerini tutup gözlerine dalmayı,
İnan her Şeyden çok isterdim,
Sana bir gönül dolusu sarılmayı.
Gözlerini hafifçe kısıp izlerken beni,
Çok isterdim bir Şiir gibi seni okumayı,
Ve çok isterdim saçlarınla oynayıp,
Kokusunu içime doldururken,
Canımın orta yerine seni dokumayı.

İnan her Şeyden çok isterdim,
Sana Şarkılar söylemeyi,
Yanında dertlenip düşmeyi omzuna,
Ve dünyanın en güzel tesellisini belki,
İnan her Şeyden çok isterdim duymayı,
Her Şeyden çok isterdim seni.

Ne yapalım sevgilim biz yazılmamıŐız,
Kaderin hiçbir sayfasına birlikte,
Ve hiç bulunmamıŐız belki de,
Ne yan yana ne de aynı yerde.

Alparslan Gürlek

Kadın

Kadın! Nadide süsü bu köhne dünyanın,
En güzel yanı bu dünya denen rüyanın,
Bir uçsuz ebed saklıdır gizeminde onun,
Elbet çözülür lakin; yoluna girer yolun.

Kadınlar çekip çevirir onca zorluğu,
Kâr kalır yanına yine de yorgunluğu,
Neticede âdem onlar, biz âdemoğlu,
Bir kural var göklerdeki Tanrının koyduğu.

Sakin ha fiske kaldırma! O elini kırar hak,
Erkek falan olmuyorsun bir kadına vurarak,
En çetin savaş bile biter konuşarak,
Ki kadın! Sana gelir yuva bilip koşarak...

Kırma kalbini kadın sessiz kırılır,
Duymazsın hayalleri çabuk yıkılır,
Ömür geçse candan bile elbet bıkılır,
Kadın! Seni adam edip çekilir.

Alparslan Gürlek

Kalbi Kırık Şiirlerim Sana Ağlıyor

Ne ayrıldı yollarımız ömrümün güzü,
Şaşırdım hem geceyi hem de gündüzü,
Sevdadır kefen ile sarılı hüznü,
Kalbi kırık şiirlerim sana ağlıyor.

Söyle nasıl unutsun seni bu yürek,
Seven cana elbet bir canan gerek,
Her gün biraz daha katıp büyüyerek,
Kalbi kırık şiirlerim sana ağlıyor.

Söyle nasıl unuttun beni öylece,
Hepsi senin izindir vakti gelince,
Bu dizelerde her satır, her hece,
Kalbi kırık şiirlerim sana ağlıyor.

Bazı şeyler için fazlasıyla geç artık,
Fakat unutmak için hala çok erken,
Dikkat et demiştin son kez giderken,
Kalbi kırık şiirlerim sana ağlıyor.

Hep çok farklısın, hep çok başka,
Bir yanım minettar bıraktığın aşka,
Bir yanım ise hala kırgın soğukluğuna,
Çünkü ısınamıyorum yokluğuna,
Kalbi kırık şiirlerim sana ağlıyor.

Alparslan Gürlek

Kalbini karartma kardelen

Bu zor günler de bitecek,
Aydınlığa çıkacağız elbet,
Bu somurtmak da neden?
Kalbini karartma kardelen,
Güzel günler göreacağız.

Hep keder yağmayacak ya üstümüze,
Emin ol bunun da bir sonu var,
Yorulmakla tükenmez beden,
Kalbini karartma kardelen,
Aydınlığa çıkacak gücümüz var.

Elbet bir gün gelir o gemi,
Yanaşıp da kıyıya,
İndirir yelkenleri,
Mavilikleri hiç özlemeden,
Bu yüzden kalbini karartma kardelen,
Sen de maviye ve yeşile doycaksın.

İşin acı yanından bahsedeyim,
Bunlar yaşanırken küçük dünyanda,
Ben yazık ki olamayacağım yanında,
Olamam sen beni sevmeden,
Kalbini karartma kardelen,
Sen de gemini yanaştıracak bir kıyı,
Gönlünü ilıştirecek bir kişi bulursun,
Ben değilsem başkasına,
Aşık olursun.

Alparslan Gürlek

Kalmayanlara Şiir

Bu aşk alınımızda bir kara yazıydı,
Silindi gitti sonunda, ismi kalmadı.

Unuttum yüzündeki çizgileri bile,
Yok olup gitti artık, resmi kalmadı.

Yaktım ne varsa hatırlatan seni,
Kül olup uçtu hepsi, cismi kalmadı.

Gururla göğsüme bir sevda takıp,
Gezemiyorum öylece, hissi kalmadı.

Yüreğimde unufak olmuş bir tutam aşk,
Şiirlerin bir tadı, tuzu kalmadı.

Bu hayatın bana vereceği böyle artarken,
Dönüp yüzüme bakacak yüzü kalmadı.

Hüzünden montumla yağmurun altında,
Kaçıp saklanacak bir delik kalmadı.

Titreyen dudaklarımda şiirlerimle,
Yürüyüp dolaşacak sokak kalmadı.

--- --

Alparslan Gürlek

Kalp ve Kara Toprak

Bahar gelir aşk tohumu ekerim,
Yaz olur çam, ardıç, ağaç dikerim,
Kışın beyaz örtüsünü çekerim,
Şu kalbin kara topraktan farkı ne?

Kimi gelir geçer üstünde yürür,
Kimiye içine sokulup uyur,
Kendisine yaklaştık sıra büyür,
Şu kalbin kara topraktan farkı ne?

Çatlar yüzü hepten susuz kalırsa,
Işkın verir doğru suyu alırsa,
İçinden can fışkırır bir yanarsa,
Şu kalbin kara topraktan farkı ne?

Alparslan Gürlek

Kalsaydın

Bir uzak kıyıdaşın öyle yarenim,
Sen ki bir çay ile sigara arasıydın,
Sırtımdan inmeyen şu dünyada,
Mesai molasıydın, gece karasıydın,
Canımın yarısıydın
Kalsaydın.

Kırlarımın ortasında çimenler uzar,
Gönlümün baharı çok şen olurdu,
Envai cins çiçek koku saşsaydı,
Tam ortalarında bir gül aşsaydı,
Sen elbet görüp aşık olurdun,
Kalsaydın.

Bu dert kesesi -yüreğim- doldu,
Keşke sevgiden dolup taşsaydı,
Bentleri yıkıp dağlar aşsaydı,
Yorulmadan gelip sana ulaşsaydı,
Eminim sarardın onu incecik ellerinle,
Keşke yüreklenip o da seni sarsaydı,
Kalsaydın.

Alparslan Gürlek

Kara Sevdam

Hayret edeceksin belki ama,
Gül kokusu doluyor genzime,
Düşündüğümde seni,
Sonra arılar, kuş sesleri,
Envai çeşit bahar geliyor içime,
Bir şiir doğuyor zihnimde birden,
Kalbimin elinde kalem,
Önümdeki masaya sanki sen dokundun,
Öyle güzelleşiyor, bir bahar da ona geliyor,
Gül kokusu duydum yine,
Sanki yanıma sokuldun.

Şaşkınlığını anlarım ama dahası var,
Ölüm geliyor aklıma düşlediğimde bizi,
Ya asla göremezsek birbirimizi...
Gözlerim mahrum kalırsa ışığından?
Neyse...
Düşünmeyelim yine de bunları şimdi,
Bugün çok sevdim seni,
Yarın da sözüm olsun,
Yaşarsam eğer, yine seveceğim.

Şimdi garip geliyordur öyle uzaktan,
Bir gönlün sabahı akşamı bir olmaz mı?
Sevmek herkesin harcında biraz var,
Ancak kara sevda delinin derdidir,
Gel gör ki kara sevdam,
Sen ne akıllısına çattın,
Ne de unutulur gibisin,
Görmesem de olur seni,
Sevmesen de beni,
Nefret de etsen hatta,
Diyorum ya sana,
Kara sevdam...

Alparslan Gürlek

Keşke bilseydin sevgilim

Binlerce kilometre,
Onlarca yıl,
Yüzlerce kez,
İşte bunlar,
Seni severken,
Göze alabileceğim her şey.

Alparslan Gürlek

Korkarım Gideceksin

Aklımın duvarlarını yeni boyamışken,
Turuncu gözleriyle beni izler ölüm,
Bir kahve kupasındaki dudak payı gibi,
Yahut oltayı gören bir balık,
Hep aynı heyecan ne zaman sesini duysam,
Gönlüm düğün yeri eğer geliyorsan.

Çünkü gökte duran yıldız yerini yadırgar,
Hasetinden kararır ay eğer gelirsen,
Yine de unutmadığım bir ihtimal var,
Korkarım gideceksin sevgili,
Kaldığın son yerden bile.

Alparslan Gürlek

Kuralsızlıktır Aşk

Sen çok büyük yanıldın,
Aşkta kanun yoktur sevdiğim,
Kurallar kitabı hep kayıptır,
Mantık raflarda toz tutar,
Kullanma kılavuzu ise fuzulîdir.

Aşk düşünce barındırmaz,
Bir plan ya da fikir,
Bunlar beyinde gerçekleşir,
Kalp ile sadece sevilir.

Fazlasını bekleme,
Belki bir iki hayal çıkar,
Bir, iki satır şiir
Aşkla asla yaşanmaz,
Lakin aşkla ölünür.

#kendiniyazanşiirler

Alparslan Gürlek

Lanet Olsun

Hayıflanırdık seninle bu çağa,
Hızlı tüketim çağı der kızardık,
Meğer o çağ bizi de tüketmiş,
Yine kaybettik.
Hızlı tükettik bu sevgiyi,
Sen unutmayı da güzel hallettin,
Ben ise en sevdiğim yemeği yer gibi,
Sindire sindire unutamıyorum seni.
Lanet olsun.

Erkekçe sevmenin bedelini ödüyorum,
Paramparça bir kalp,
Bozuk bir psikoloji,
Feri sönmüş gözlerle,
Korkarım artık İstanbul'dan
Kalbini yermiş insanın,
Kirlenmiş duyguları,
Samimiyeti sahteymiş,
Lanet olsun.

Alparslan Gürlek

Lanetli Şarkılar

Oysa ben bütün gönül kapılarımı açmıştım sana,
Sevgi dileniyordum senden, tüm açlığım buydu,
Nasıl ben bir çöl isem, aşkın da o suydu,
Sen, benim en güzel günlerimin dokusuydun.
Neyse! Kapatalım bu defteri artık,
İkimizden de geçti, geç kalınmış bir aşk,
Bir de o lanetli şarkılar çalmasa.

Alparslan Gürlek

Mahşere Kaldı

Gün batımında heva, yanına varmak,
Ellerini rüzgar edasıyla sarmak,
Bir abad beklemiştir cihan o anı,
Ne yazık yârim, hepsi mahşere kaldı...

Gece meltem eserken seni izlemek,
Ey ahu bu kalbime yalnız sen gerek,
Şimdi sesim ediyorsa sende yankı,
Ne yazık yârim, hepsi mahşere kaldı.

Der alem aşk şehridir tatlı İstanbul,
Ancak alâ zehirdir nazlı İstanbul,
Sevda bir deniz, hem bir masal kadardı,
Ne yazık yârim, hepsi mahşere kaldı.

Alparslan Gürlek

Marmara - I

Bu gece seni çok seviyorum,
Sabah muhtemelen unutturum,
Hoşçakal sevgilim.

Alparslan Gürlek

Mesela

Mesela Şimdi seninle olmak var,
Belki bir köy evinde belki sokakta,
Kaldırım taşlarına belki divana,
Belki baŐımızı yaslayıp birbirine,
Ellerimiz terlerken birbiri içinde,
Kalbimiz titrese bazen de serinlikten,
Dikip gözlerimizi göge bir gece vakti,
Uzanıp yıldızları seyretmek var mesela.

Mesela Şimdi seninle olmak var,
Belki bir ek-yatın kenarında oturup,
Dokunmak belki omuzlarına belki yüzüne,
KonuŐmadan uzun uzun bakıŐmak var,
Mesafeler santimleri geçmeden,
Nefeslerimizi duymak var kprcklerimizde,
Yakın olmak ama yakmamak var,
Sabaha kadar birbirimizi izlemek var mesela.

Mesela Şimdi seninle kahvaltı yapmak var,
Birlikte domates dilimlememiz belki de salatalık,
Hiç gözümde olmadı biliyor musun Şu kalabalık,
Sendeydi aklım hep ynm kiblem sen oldun,
Karşı karŐıya oturmak var mesela çay içeriz,
Doğrusu en çok da çay içmek isterdim seninle,
Belki de kahve,
Aslında bunların hiçbir önemi yok,
Benim için yalnızca,
Seninle olmak var mesela.

Alparslan Gürlek

Ne Mümkün!

Geçmişin dalgaları kıyımı döverken,
Ne mümkün tutunmak sensiz bir aşka,
Kaçmak ne mümkün senden,
Ne mümkün unutmak ya da silmek.
Her köşede karşıma çıkacaksın yeniden,
Ve her parkta bir bankta oturacaksın yanımda,
Hep bir elin elimde, yanağımda teninin buğusu,
Ne mümkün kurtulmak senden,
Sevmemek ne mümkün.
Hangi yöne çevirsem bu talihsiz başımı,
Orada göreceğim seni ve orada olacaksın,
En alengirli saatlerinde gecenin,
Hücum edeceksin surlarına aklımın,
Ve fethedeceksin içerimi,
Ne mümkün karşı koymak sana,
Savunmak özümü senden, ne mümkün!
Unutmak kelimesi seni hatırlatacak bana,
İçimin sözde istenmeyen misafiri olacaksın,
Çünkü hala bir yanım minnettar bıraktığın aşka,
Ve bir yanım hala dargın yokluğuna,
Ne mümkün kırılmak sana,
Gücenmek ne mümkün.
En zayıf yanım olarak kalacaksın hep,
Hep gözlerim ışıyacak geçtiğinde adın,
Daima sen o huysuz ve tatlı kadın,
Madde olarak korunup kaçsam da senden,
Yüreğimin orta yerinde yaşayacaksın,
Çünkü ne mümkün uzak durmak senden,
Yaklaşmak sana, ne mümkün!

Alparslan Gürlek

Ne Olursun

Yârim gözlerini devirip de bakma,
Şu ciğerlerimi yakma ne olursun,
Barut gibi olmuş şu canıma gayrı,
O son kibriti sen çakma ne olursun.

Sesini esirgeyip aciz canımdan,
Sükutla terbiye etme ne olursun,
Derdin ile kal, kalkıp gitme yanımdan,
Buzdan duvarları örme ne olursun.

Düşürüp yüzünü getirme cana güzü,
Tüm yapraklarını dökme ne olursun,
Çiçeklerinin kokusu dövsün yüzü,
Hepsini kökünden sökme ne olursun.

Aratma kışın buzunu yokluğunla,
Ben yanarım yanımda kal ne olursun.
Üşütme sevgimizi soğukluğunla,
Yaz güneşini cana sal ne olursun.

Alparslan Gürlek

Neden bu sitem? Sitem 11

Bülbüller öterken şu gülistan canında,
Ey gönül, bu güzel ömre sitemin neden?

Yediğin önünde, yemediğin arkada,
Ey gönül, bu tok mideye sitemin neden?

Sıcaktır örtersen kapısını sıkıca,
Ey gönül, bu bir göz eve sitemin neden?

Bir yolun bulup eğlenirsin illa ki,
Ey gönül, bu renkli güne sitemin neden?

Orta yerinde kırılır bu şiir,
Polyanna bile kendisine kadar iyidir,
Burada kar yağarsa manzarasından önce,
Fakirin ayağına soğuğu,
Zenginin cebine parası gelir.

Rahmetlik Barış abimin dediği gibi,
İnsan dört duvarın içine girdi mi,
Çeker kapısını örter perdesini,
Hiç duymaz dışarıdaki mazlumun sesini,
Kendi dünyasında yaşar gider.

Kimisi tok yatar kimisi tokum diyerek,
Fakirler doyarsa bu açlık biter,
Zenginler doyarsa da bu yoksulluk,
Bir şeyi anlamak gerek,
İnsan eni sonu bir tabutluk.

Şairin iyisi nasıl olur bilmem de,
Kötüsü üzülürse melankolik,
Aşık olursa romantik,
Kızarsa politik olur,
Herkes selamlar.

Alparslan Gürlek

Nereden Baksan Haksızlık

Saçlarım ağarmadan gençliğim ağardı,
birkaç milenyum yaşlıyım bu dünyaya sadece,
bir bildiği vardır evet Allah'ın,
benim yok!
sağırıştım yalanların örüntüsüne biraz,
bir nebze bıkmış da olabilirim,
sonu gelmez vaatlerine şu bilinçaltımın,
birkaç paket sigara gibiyim,
kül tablasında acı içinde kıvranan
yani öyle bir yalnızlık tarifi yok,
nereden baksan haksızlık.

Ben mesela asla bir parkta değilim,
asla içmiyorum ve asla üşümedim,
hiç yalnız da değilim mesela yanımda bir ağaç,
bir ağaç var ama o da normal değil,
o da Chopin dinliyor ve o da hüzünlü,
bir ağaç var yanımda bu hiç adil değil,
çünkü onun yanında ben varım,
bu nasıl anlatılır bilmiyorum galiba seviyorum,
ve nefret ediyorum her gördüğümde,
yaşam denen bu ağrının bir bedeli sanırım,
nereden baksan haksızlık.

#kendiniyazanşiiirler

Alparslan Gürlek

Neyse

Bir kelime etmesen,
Sineme başın değse,
Yeterdi mutlu olmaya,
Ama olmadı, neyse.

Sadece bir baksaydın,
Şu kalbin biraz sevse
Gitmeyip kalırdın,
Ama olmadı, neyse.

Ellerini uzatsan,
Yahut küçük bir buse,
Hissederdin kalbimi,
Ama olmadı, neyse.

Senli bir yuva istedim,
Belki bir tas çorba,
Dahasında gözüm yoktu,
Ama olmadı, neyse.

Bekleme dedin bana,
Beklemiyorum öyleyse,
Gelsen fena olmazdı,
Ama olmadı, neyse.

Alışırım gidişlere,
Giden artık gittiye,
Gönül ister baki ol,
Ama olmadı, neyse.

Düşünmekten aşındı Alp,
Halen fikri sende,
Unutmayı da düşündü,
Ama olmadı, neyse.

#kendiniyazanşiirler

Alparslan Gürlek

O Akşamüstü

Bir yaz akşamüstü,
Bir kadın kızıyla parkta,
Başka bir adam,
Derin bir sızıyla parkta,
Kadının kızı küçük bir topa,
Koşuyor koşabildiğince etrafa,
Top adamın önüne düşüyor,
-Tüm hayalleri gibi-
Adam kıza bakıyor,
Kız topa,
Adam gülümsüyor ,topu veriyor kıza,
Kızın annesi gülüyor,
Adamın sızıları dinliyor bir anda,
Çünkü hala oturduğu parkta,
Tüm ağaçlar yaşıyor,
Bütün çiçekler diri,
Bütün çocuklar güzel
Ve hala mutlu kadınlar gülüyor.

Alparslan Gürlek

Ölüm

Ölüm...
Kol gezer sokaklarda,
Yanımda, arkamda,
Önümde yürür.

Arkadaşlarıma gelir,
Bana göz kırpar,
Cilvelidir biraz,
Naz onun edasıdır.

Alt katta, üst katta,
Her yandadır ölüm,
Bir kapıdan diğerine,
Arsız bir yolcudur.

Sıram gelecek elbet,
Bu hasretin bir sonu var,
Sabırlıdır ölüm,
Şaşmaz, vaktini bilir.

Ölüm...
Kol gezer sokaklarda,
Yanımda, arkamda,
Önümde yürür.

Alparslan Gürlek

Ölümden Sorular

Yere koysalar beni,
Toprak serseler üzerime,
İçimden alamasalar seni,
Bu beni öldürür mü?
Yalnızlar pekâlâ canlıdır,
Peki onca kalabalıkta,
İçinde biri olmadan gezenler,
Bu onları öldürür mü?
Gayet ölüdür yalnızlar,
İçinde kimseyi yaşatmayan,
Peki ya beni sorsam sana,
Bu seni öldürür mü?

Sormadan söyleyeyim,
Ben hem ayakta hem yerdeyim,
İçimden söke söke aldılar beni,
Yerine bir ben koydular yeni,
Kendi içimde yaşatıyorum kendimi,
İşte bu beni doğrudan hayatta tutar,
Bir o kadar da öldürür.
Doğrular terazisinde fikrim,
Aşklar meyhanesinde sevgim,
Dostlar mapushanesinde kendim,
Hepsi araya gitti.

Alparslan Gürlek

Ölüyorum

Nefesim ciğerime batar,
Cam kırıkları soluyorum,
Hayır ben iyi falan değilim,
Her geçen gün biraz daha,
Gözünüzün önünde ölüyorum.

Bir şey gelmez ki elinizden,
Anlatınca içimi, saçma bulursunuz,
Aklınıza yatmaz aklım, hor görürsünüz,
Ben yardım derim, siz Allah dersiniz,
Benim derdimi hiç bilmezsiniz.

Hoş ya, çoğunuz sevmezsiniz beni,
Kafir dersiniz hiçbir şey bulamazsınız,
Beni bile isteye anlamazsınız,
İşinize gelmez canımı sıkan şeyler,
Sıkılır sizin de canınız.

Yine de bilin istiyorum dostlar,
Pes etmeme ramak kaldı artık,
Siz çok iyi bilirsiniz bir lafımı,
Bu dünyanın kahrı çekilmez derim,
En son aklıma geleni yaparım,
Şimdi tek atımlık kurşunum var,
Öylece beklerim.

Alparslan Gürlek

Ömür Geçiyor

Sayılı nefesimiz eksilip gider,
Günler birbirini kovalayıp durur,
Seven sevdiğini göremezse özler,
Senin hasretinle bir ömür geçiyor.

Bir Eylül daha diktik yaş ormanına,
Adımı yazmadan adının yanına,
Uzak kalmak nice zordur aşıklara,
Senden uzaklarda bir ömür geçiyor.

Yeni ufuklara çoktan yelken açtın,
Kalbindeki sevgiyi ortaya saçtın,
Yalnızca beni gördüğünde hep kaçtın,
Peşinden koşmakla bir ömür geçiyor.

Sözüm olsun sana,
Bundan sonra yoksun,
Seni öldürüyorum içimde,
Nerede yaşarsan yaşa,
İyi ol da,
Başım sağ olsun.

Alparslan Gürlek

Öyle Garip Bir Yaratıksın İşte

Üşütme kendini, önümüz aralık,
ve hatta gerekirse hayallerimi de yak,
ben bekleyeceğim sonuna kadar,
bu hayatın bir gün seni karşıma çıkarma ihtimalini,
ve değerlendireceğim bulduğum ilk fırsatı,
ne kadar yok olduğunu yüzüne çarpmak için.

Düşünme fazla, önümüz aralık,
ve hatta gerekirse şu ceketimi de yak,
belki hemen yanımda, belki de çok uzak,
kesinlikle o gün geldiğinde seni seveceğim,
çünkü şuan fazlasıyla nefret ediyorum,
içimdeki heyecanı öldürmemek için.

Sakin sevme sakın! Önümüz çok büyük bir aralık,
Allah belanı verir, yolunu şaşırıp kötü yola düşersen,
sakın sevme kimseyi ki zaten sevemezsin!
sevmek yasak sana doğuştan herhalde,
çünkü sevgi diyince bir garip gülümsersin,
ne kadar tiksindiğini belli etmemek için.

Alparslan Gürlek

Özledim

Aklıma düşen nazende o yarin,
Kalbimde titremesini özledim
Sesiyle açıp şu dünya gözümü,
Sesiyle kapatmasını özledim.

Çehresinin manzarasına dalıp,
Buse ile uyanmayı özledim,
Unutup küslüğü ve kavgaları,
Hemencecik barışmayı özledim.

Alparslan Gürlek

Özlem Kokulu Mektuplar

Benim gülüm sırra kadem basıp gittin,
Beni ne kadar da çabuk unuttun,
İçerimdeki şu umuttan ormanı kuruttun,
Hiç duymadığım sesini bile özler oldum.

Benim canım kavuşur muydu sevenler,
Kavuşursa durma hemen düşür aklına beni,
Ancak aklına gelirse duyarsın sesimi,
Hiç dokunmadığım tenini bile özler oldum.

Benim ruhu şiirim içinde bir aşkılık yer varsa,
Aç kollarını vallahi düşüp bayılacağım,
Seni ilk gördüğüm yerde aşk ile sarılacağım,
Hiç bilmediğim kokunu bile özler oldum.

Benim güz güzelim sonbahar saçım,
Yaz gülüşüm nahif sevdiğim,
Hasretin canımı yakmakta bu ruhî gurbette,
Senin memleketin ben olmalıydım hem de,
Benim gurbetimin sen değil,
Hiç sevmediğin kendimi bile özler oldum.

Alparslan Gürlek

Özür Dilerim

Kılıç bakışım, sevdiğim kadın,
Yüzüm düşer yankı etse adın,
Yazık ki sana layık olamadım,
Bu yüzden senden özür dilerim.

Yıllar toprak gibi gömer maziyi,
Ancak yağmurlar kazar sahiyi,
Bu kalbimin içindeki saf sevgiyi,
Açamadım sana, özür dilerim.

Değil konuşmak sen düşünce sere,
Şiir yazmak bile ayrı mesele,
Kaybetmekten korkunca bir kere,
Kazanamadım seni, özür dilerim.

Alparslan Gürlek

Pişman değilim

Yokluğun bir iğne gibi batarken canıma,
Ben acıma yabancıyım, acım bana,
Yıllardır kapısı kilitli şu gönlüme,
Bir seni aldım, pişman değilim.

Öylesi dönerken bana sırtını,
Yüzüm hep sana dönüktü,
şu kalbim senden önce sönüktü,
Seninle doldurdum içini, pişman değilim.

şimdi ne güzel sesin kaldı ne tınısı,
Bu sükut beni boğuyor her gün,
Diyorum ya, sende kaldı canın yarısı,
Göz göre göre verdim, pişman değilim.

şimdi özlüyor musun diye sorsalar bana,
Yanıtımı herkesten iyi biliyorsun,
Döner miyim diye soracak olursan,
Bilmiyorum, hiç pişman değilim.

Demek ki seni de böyle sevmeliymiş,
Uzaktan, sen bile bilmeden hem de,
Ne olur mutlu ol gittiğin yerde,
Ben sende kaldım, pişman değilim.

Bu kapı daima sana açık kalacak,
Çalsan kim o bile demeyeceğim,
Belki her gün daha da özleyeceğim,
Özlemek bile güzel seni, pişman değilim.

Alparslan Gürlek

Rüştü Onur Gibi

Nefeslerim tükeniyor, hissediyorum,
Bir süre daha hissedeceğim,
Yaşamak yara gibi dururken üstümde,
Ben çok yakında öleceğim.
Hissediyorum, veda edemeyip,
Zengin kalkışı yapacağım.

Kalbime dikenler batsaydı sorun değildi,
İnsanı -beni de- bunlar yıkamaz,
Yazık ki içerden çıktı dikenlerim,
Bu yarayı hiçbir şey kapatmaz,
Hepten açacağım,
Buradan göçeceğim.

Sahip olduğum ne varsa kaybettim,
Zaten malım, param yok,
Bir mirasım kendime şu kalbim,
Yeminim vardı sevmeye,
Şimdi ondan korkar oldum,
Gideceğim.

Alparslan Gürlek

Sabaha kadar bekle kardelen

Biliyorum geceler uzun ve kara,
Yine de sabret biraz daha,
Resmedip son kez yüzünü aklıma,
Seni rahat bırakacağım,
Sabaha kadar bekle kardelen,
Sözüm olsun gideceğim.

Yapma böyle ne olursun,
Sabaha kadar bekle kardelen yalvarırım,
Gece diye mi asi ve hırçınsın,
Rüyalarımın saracağı seni,
İçime dolduracağım,
Ne varsa dökeceğim benden yana,
Sana yer açacağım,
Sonra söz, rahat bırakacağım.

Sabaha kadar bekle kardelen,
Son bakışını sürüp namluya,
Gözlerini doğrultacağım aynaya,
Tam kalbimin ortasına sıkacağım,
Bütün hayallerim dökülürken yere,
Katran karası,
Kardelen diyeceğim, kış çiçeğim,
Son nefeslerimi verirken dünyaya,
Kendime sakladığım bu ömür boyu,
İsmi söyleyeceğim.

Alparslan Gürlek

Sen olmasaydın

Gecenin buğusu gözlerime düşerken,
Canımdaki yüküm sen olmasaydın,
Cümle alem uykusunda uyurken,
Dilimdeki küfür sen olmasaydın.

Bilmem ne istersin bu candan söyle,
Sükuttaki şükür sen olmasaydın,
Konuşsan paylaşırdım içimi seninle,
Ağızımdaki mühür sen olmasaydın.

Hayal kurmaya başladım derken,
Uykumdaki kabus sen olmasaydın,
Yürek dolusu dertle cedelleşirken,
Tıkıldığım mapus sen olmasaydın.

İmkansıza küsmüş ararken olurunu,
Bana yüz çeviren sen olmasaydın,
Yıllar sonra yere serip gururumu,
Lafımı ezdiren sen olmasaydın.

Alparslan Gürlek

Senden Gayrı...

Nedir bu karanlık örtü çekilen,
Hayallerim midir yoksa yıkılan?
Bir kurşun gibi bu cana sıkılan,
Aşktan gayrı yaram yok ki be gülüm.

Kastın mı var ki tendeki bu cana,
Her şey bir yana gülüm, sen bir yana,
Yüregimde gezip duran şu sana,
Senden gayrı devâm yok ki be gülüm.

Deli gönülden ne arzun var de ki,
Dinsin kızıl yangın içerimdeki,
Başımı alıp buradan gitsem peki,
Senden gayrı yolum yok ki be gülüm.

Çatlayıp ortasından dünya yansa,
Âlem o derin uykudan uyansa,
Herkes dünyayı birce evi sansa,
Senden gayrı evim yok ki be gülüm.

Neye ağlar sızlarım ne ki halim,
Ne sağımda sağ, ne solumda sâlim,
Nefes alan merhumlar da bir âlim,
Senden gayrı ölüm yok ki be gülüm.

Alparslan Gürlek

Seni Bazen Çok Özlüyorum

Seni keşke sadece sevseydim,
En azından unutulurdu,
Nedensizce şimdi kendimi,
İzliyorum uzaktan.

Bazen öyle durgun ve sakin,
Arada ise çığırdan çıkıyorum,
Zor geliyor ayrılmak,
Et ve tırnak gibiyken kalbimde,
Nedensizce şimdi özlüyorum.

Çok değil bir ömür ver bana,
Ö zaman seni unutacağım,
Kim bilir, o da yetmez belki.

Özlüyorum tabi tarifi mi olur,
Zaten nasırları sızlar içimin,
Laf olsun diye söylemiyorum,
Üzüntüyle yoğruluyor şu yüreğim,
Yorgun ve arsız ki hala seviyor,
Olsun! Diyor inatla, olsun!
Razı gelmiş cehenneme çoktan,
Uyduruktan bir cennete yeğlermiş,
Manyak mıdır nedir...

Alparslan Gürlek

Seni Beklemek Kara Sevdam

Seni beklemek kara sevdam,
Tutunmaktan çetrefilli Şu hayata,
Bereketler deryası olan bu köhne cihanda,
İnan ki çok daha dayanılmaz bir ağrıdır.

Seni beklemek kara sevdam,
Bir umut gibi ucundan tutup çekerken zm,
Korkak bir gece gibi en durgun anda gelir,
İnan ki namert bir düşman gibidir.

Seni beklemek kara sevdam,
Ne kaçacak bir yerin olmasıdaır ne bir تنها,
Ulu orta kovalanmaktır gönül meydanında,
İnan ki inatçı bir köpek gibidir.

Seni sevmek kara sevdam,
Yağmur gibi yağarken üzerime hasretin,
Yaz güneŐinin altında kavrulmaya benzer,
İnan ki buzdan bir cehennem gibidir.

Alparslan Gürlek

Seni Görmek

İmrenirim güvercinlere,
Her gün en az birisi,
Ya camına konar,
Ya tependen uçar,
Bir Şekilde illa ki,
Seni görür.

Alparslan Gürlek

Senin Haberin Bile Olmadı

Kalbim yokmuş gibi bakıyordun bana,
Sevemezmişim gibi kimseyi asla,
Hâlbuki en güzel ben sevdim seni,
Senin haberin bile olmadı.

Her şeyim sana aitti, her yanım yastığın,
Bütün yollar bana çıkardı ayak bastığın,
Anlatmadım sana "Beni oku" istiyordum,
Senin haberin bile olmadı.

Alparslan Gürlek

Senindir Canım

Devrin aşklarıyla çocuk sevindir,
Gönülle oyna, hep perdeler indir,
Ancak şü sonsuz can acımı dindir,
İşte o vakit bu canım senindir.

Öylesine esen rüzgar deli mi?
Onlar da duyuyor güzel sesini,
Deli gönlümün sana esmesini,
Beklediğin vakit canım senindir.

Alparslan Gürlek

Sevgi Dili

iki aşık düşünce gecenin içine,
susar gözler, dil, konuşur insanın içi,
bazısı duymaz, anlamaz belki ama,
bu bal gibi de sevgi dili.

bir millet konuşmaz bunu yalnızca,
bu dil bütün dünyanın malıdır,
bütün aşıklar bir gün elbet,
sevgi dilinde konuşmalıdır.

eğer dönmüyorsa dilin sevgi dilinde,
hatalıysa telafuzun affetme kendini,
çünkü anadan doğarken daha insan,
konuşabilmelidir sevgi dilini.

Alparslan Gürlek

Sevgiden Rastgele Şeyler

Aşk yollarını çok adımladım,
Düştüm, kalktım hemen yılmadım,
Evet bazen biraz yalpaladım ama,
Yine de sevmekten sıkılmadım.

Ne öğrendin diye sorarsanız eğer,
Aşk; boyna inen giyotinmiş meğer,
Çok severseniz birini unutmayın sakın,
Celladın elini öpmeye bile değer.

Sevilmeyi beklerken hüznün bulmuşumdur,
Belki göstermelik iki latife duymuşumdur,
Yine de kıymet bileni görmedim hiç,
Gördüysem de unutmuşumdur.

Şimdi çıkıp çok sevse biri beni,
Elim ayağıma dolaşır, olurum deli,
Neyse ki yalnızlıktan da yalnızım,
Herhalde bu da sevmenin bedeli.

Devir bizim devrimiz değil gönül,
Kahpe azize olmuş, namert aziz,
Seninle toplayıp eşyalarımızı,
Başka çağlara gitmeliyiz.

Alparslan Gürlek

Sevgili'ye Şiir

Gülüşünle bahçelerime papatyalar dikersin ey ahu,
Gül ki bahar gelsin içime, erisin karları ruhun,
Uzanalım seninle gölgesine, doğmamış o,
Geleceğin ormanlarının.

Kelebeğin kanadından yapmış kalbini yaradan,
İncinirsin diye daima bir tedirginlik,
Gül ki dağılsın üzerimden bitmek bilmez şu,
Kara bulutları hicranın.

Hoş bir eda, bir nidasın içirimde ki hiç susmaz,
Adını haykırır bütün sakinleri kalbimin,
Gel ki yakından duy sana yanıp biten,
Feryadını ruhumun.

Ey sevgili, ey can, ey tarifsiz kadın,
Zihnimde yankı edip duruyorsun öyle,
Sev ki gör en güzel çiçek bahçelerini,
Şu aciz kalbimin.

Alparslan Gürlek

Sitem

Ruhumun yüküsün üzerimde,
Omuzlarıma çöken bu ağırlık,
Yorgunluğun da ötesinde,
Yaşanmamışların yükü,
Yanlış düşünmüşlüklerin kantarı mıyım ben?
Her fikrini bende tartıyorsun sormadan,
Ve buruk bir sevinçle,
Bir de veda ederek gidiyorsun,
Ben ise seni bir yabancı şarkıya,
Belki hiç anlamadığım birçok dildeki
Yabancı olmayan acılara sığdırıyorum,
Biliyor musun? Hiç özlemedim seni,
Sadece kendimi anlatamamış olmamın
Tatminkârlıktan uzak etkisindeyim,
Yarın aklıma düşeceksin,
Ve aklıma anlatamadıklarım gelecek,
Gitmeseydin demeyeceğim ki,
Yalnızca "anlamadı ki" diyeceğim,
Biliyor musun? İşin aslı şu,
O kadar alıştım ki yalnızlığa,
Neden gittin? Düşünmeyip, bilâkis,
Zerre üzülmeceğim.

Alparslan Gürlek

Sitem - 10

Yüzlerce kadın sığardı,
Bir odacık kalbime,
Tanrı nasıl verdiyse,
Fitratım el vermiyor.
Birinde takılıyorum.

O da yerini yadırgar,
Elleri bile dikendir,
Diken batsa dert değil,
Vefasızlık işte,
Canımı yakandır.

İnsan insandan geçer,
Bir hatıradır, izleşir,
Bazısı hediye de verir,
En kıymetlisi onların,
Vefadır.

Vefasızsan özünde,
Çıban biter yüzünde,
Şis düşer kalp gözünde,
Olanları göremezsin,
Adam gibi sevemezsin.

Alparslan Gürlek

Sitem 1:1

Ömrümün en güzel çağları piç oldu,
Hayallerden zerre kalmadı geriye,
Ruh sağlığım artık hava durumu gibi,
Bir anda dökülebilirim her yere,
Yahut buza kesip donabilirim.

Elinize sağlık canlarım ciğerlerim,
En önemlisi müthiş coğrafyam,
Ve sevdiklerim...
İki kuruşluk aklımı da siz aldınız,
Henüz 24 yaşında beni,
El ele ruh hastası yaptınız.

Eskiden sever, üzülür, mutlu olurdum,
Şimdi en iyi ihtimalle kızıyorum,
Eskiden su içsem gelir anlatırdım,
Şimdi zehir içsem susuyorum,
Elinize sağlık peder beyler,
Konuşmanın anlamsız olduğunu,
Bana siz öğrettiniz,
Şimdi ya bağılıyor, ya susuyorum,
Ruh sağlığımı piç ettiniz.

Alparslan Gürlek

Sitem 3

Unutmak için sığınmıştım sana,
Bütün karanlığından şu dñyanın,
Çehren olsun istemiştim manzaram,
Ve mezem olsun diye gözlerin,
Derince bakışlarla işledim canıma,
Her hattını nur cemâlinin.

Alparslan Gürlek

Sitem 4

Soğukta elimde bir eldiven parmakları yok,
Aldığım nefes, üflediğim duman,
Aklımda bir kadın, gözlerimde buğusu,
Yolum tam on beş dakika, sokakta kar kokusu,
Kulağımda kulaklık bir şarkı döner durur,
Kış! der çok yakışır o soğuklar bana,
Dönüp durduğum şu dünyanın içinde,
Ve en önemlisi de sana hasretimden bu kış,
Yoksun diye dinmez yağmurları göğümün,
Sensiz kol gezer caddelerimde ölüm,
Ve kararır zifiri kiskandıracak geceler yine.

Alparslan Gürlek

Sitem 5

- Saat kaç?

Ne bileyim işte sabahın körü!
Elimde olması gereken ellerin ise,
Sadece aklımda!
Her gece vedalaşıyorum seninle,
Sonra her sabah kahvaltı ediyoruz.
Bunun ne sen farkındasın,
Ne de gündüzlerim farkında.

-Nasıl?

Bazen ben de soruyorum,
Ey can kendinle zorun ne!
Dönüp dolaşıp varıyorum kürkçü dükkânına,
Allah bazısını sonradan yaparmış şair,
Bazısını şair yaratır acısını verirmiş.
Aşk! Acım da ilacım da işte.

-Neden?

Neden? bir hak bilir bir de gönül yaram,
Sen bilmezsin hiç söylemedim sana,
Şiir de sevmezsin biraz paslısın bence,
Yorulduğunda ağlardın sessizce,
Yaşamaktan böyle ağır ve adaletsizce.

Alparslan Gürlek

Sitem 6

Nasıl da yanıyorum öyle,
Bilmem nasıl dayanıyorum,
Her sabah bir veda,
Her akşam bir fasılda yanıyorum.
Terkedilmiş harabeye dönen ben,
Hiç almadığım gönlün ve sen,
Nereye baksam ya da dönsem,
Hep orada sen varsın.

Geçti neredeyse bitti gençlik,
Rüzgar oldu gitti aşk çağı,
Hayatın bir kapıdır açacağı,
O da açılmaz oldu.
Gözünden fer döktün özünden ter,
Bırak gönül! Uğraştığın yeter,
Kader diyip yak bir sigara,
Çünkü yaşamak; ölümden beter.

Alparslan Gürlek

Sitem 7

Hangi yere varsam dört duvarım sen,
Yurdum, odam, sigara dumanım sen,

Ne unutmak mümkün senin aşkını,
Ne durdurmak içimdeki taşkını,
Yeniliyorum.

Bir yudum su içsem boğazımda sen,
Cananım, hayalim, ümitlerim sen,

Ne kaçmak mümkün o bakışlarından,
Ne görmek mümkün yakarışlarımdan,
Tükeniyorum.

Bir kedi sevsem patilerinde sen,
Ömrün tüm eşref saatlerinde sen,

Ne sıgdırmak mümkün dakikalara,
Ne doyabilmek sana zamanında,
Özlüyorum...

Alparslan Gürlek

Sitem 8

Yine aynı karanlığıyla gece,
Yastığa deviriyorum talihsiz başımı,
Hala içimde binbir keşke,
Yaşayamıyorum yirmidört yaşımı,
Hala bir yanım kırgın soğukluğuna,
Ve dayanılmıyor yokluğuna,
Acısıyla yaşamak ölüm,
Ölümün nefesinde bir an,
Bir anlıktı yaşamak,
Bir anlıktır ölüm,
Hepsine eyvallah da,
Bir şey kadar koymuyor hiçbiri,
En mutlu anım,
En derin kederim,
Her saniyem, civarım,
Keşke seninle olsaydı.

Alparslan Gürlek

Sitem 9,5

Gönül sofrasına dostlarla geçtim,
Dostların gönlü incesini seçtim,
Sevgi meclisinde canla birleştim,
Birkaç can gardaşım bulunur benim.

Aşktan yana içim bir yangın yeri,
Geldi geçti taş kalpli niceleri,
Yine şiir yazarım geceleri,
Kalbimde çok keder bulunur benim.

Hayat desen bir trendir ki kaçmış,
Demek ki yaşam denen bu kadarmış,
İyi olan elbet iyi yanarmış,
Ciğerimde yangın bulunur benim.

Alparslan Gürlek

Sonraki Benden, Önceki Bana Mektup

Bir bıçak bul kes kalbini dök içinde ne varsa,
Ya da bu öfkeli gök kubbeye bir şarkı söyle,
Bildiğin tüm dillerde şiirler yaz mesela,
-yaşıyorsan hala-
Fidanlar dik geleceğin yaşlı ormanlarına,
Hayvanları sev biraz! Öfkenden kurtul,
Bir yuva ol birine, bir can, bir nefes,
Seninle atsın kalbi, anlarsın o zaman,
İki kalbin bir anda çarpması ne enfes!
Bir dilek tut ne zamandır yapmıyorsun,
Hayaller kur ve daima umut et,
Çünkü bunları çok güzel yapıyorsun.
Unutmayı ve "HAYIR!" demeyi öğren,
Bazı bazı aptallaşıyorsun,
Rehavete kapılma, acele etme, düşün,
Sen ne için doğdun? Nasıl yaşıyorsun?
Yaşından hep bir iki yaş büyüksün belki,
Belki zorunda kaldın ya da sen seçtin.
Bir şekilde birileriyle anlaşıyorsun,
İyi dostlar edin! Herkese güvenme,
Sırtını dön insanlara fakat yaslanma,
Daima iki yönlü düşün ve B planın olsun,
Çünkü bazen öylece kalıyorsun.
Velhasıl kelim benim küçüğüm,
Sen beni çok iyi anlıyorsun.

#kendiniyazanzşiirler

Alparslan Gürlek

Sorma Gölüm

Omzumda bir yük; talihsiz başım,
Sevda ile artık olmaz işim,
Bir yaşamdır, derdine düşmüşüm,
Ne haldeyim diye sorma gülüm.

Her gün kalbimde bu aynı sancı,
Bir şehir ki her yeri yabancı,
Ben garip hancı, sen nazlı yolcu,
Yer var mı diye sorma gülüm.

Gezdiğim yollar bu cana düşman,
Hızlı koşarsan tez olur düşmen,
Dünyadan gelip geçen hep pişman,
Benim fikrimi hiç sorma gülüm.

Kahır çekmeye doğmuşum gibi,
Mutlu olmaya çokmuşum gibi,
Bir varmış, bir de yokmuşum gibi,
Gayb nedir diye sorma gülüm.

Alparslan Gürlek

Sorular - I

İnan bazen çok düşünüyorum,
Şair olmasaydım, unutabilir miydin seni?
Bunu bir sitem olarak algılama,
Ya da tam olarak bir sitem say,
Açıkçası ne olduğu önemli değil,
Hala yanıtlanmamış sorularım var.

Şair olmasaydım sever miydin beni?
Şevğim bir piton gibi boğmazdı belki,
Üstüne titremezdim bu kadar,
Sevmezdim belki bu denli yorarcasına,
Şair olmasaydım belki,
Mutlu olurdu delicesine.

Rabbim! Sakın şikayet ediyorum sanma,
Şair olmasaydım şairlere imrenirdim,
Beni böyle içli yaratmasaydın,
Kendimden sıkılır intihar ederdim,
Gerçi hala dilimin ucunda ölümün adı,
Yine de ağır basıyor yaşamak inadı,
Kim bilir, belki değer tuttuğumuz cana.

Çok merak ediyorum ve asla geçmiyor,
Şair olmasaydım yine aynı kadınları sever miydim?
Hepsine şiirler yazıp gönüllerine ulaşmaya,
Bir çitir tebessümleriyle mutlu olmaya,
Gayret eder miydim?

Şair olmasaydım aşkı yener miydim?
Yıllardır kaybediyorum da...
Öyle olsa güler miydim?

Alparslan Gürlek

Ŗiir Dahi Yazamadığımız Günler

İŖte sevgilim, kara sevdam,
Dn nefret ediyordum senden,
Bugün ise sanki yanımdasın,
Ellerimde bir sıcaklık,
Omuzlarımdan dŖer bir Ŗey,
Gözlerim ise nemli,
Hayret bir Ŗey!

Yine değil nefret etmek,
Sevmek, özlemek, beklemek,
Hiçbiri gibi değil bu sefer,
İçinde olduğumuz bu karanlık,
Ŗiir dahi yazamadığımız günler...

Alparslan Gürlek

Ŗiirlere Sor Beni

Bilsen Ŗimdi içimdeki yangını,
Harıyla dumanı çoktandır bitti,
Her yerde hazin bir kz manzarası,
Kk yanmıŖ ağaçlara sor beni.

Bilsen Ŗimdi hangi frekanstayım,
Nostalji kuŖaėı aldı sesimi,
Yarın senindir, ben dne hastayım,
Pili bitmiŖ radyolara sor beni.

Bilsen Ŗimdi nasıl kağıt kokarım,
Granit parçalar durur tenimi,
Tozur stmde senli cmlerim,
Yarım kalmıŖ Ŗiirlere sor beni.

Alparslan Gürlek

Ŗu Deliye Sor Hele

Çağın geceleri sabahlara vururken,
Dünyanın ahbabları ebediyen uyurken,
Gel bir hayal kuralım be, durup dururken,
Aklımda gezip duran Ŗu deliye sor hele.

Nedir saadet dünya üstünde, yoksa var mıdır?
Para mı? Pul mu? Yoksa mal mıdır?
Ya da hepsinden öte, sade yâr mıdır?
Aklımda gezip duran Ŗu deliye sor hele.

Ŗüpheye yer yok ama, sonsuz güç kimde?
Dünyaya hükmeden o kumanda nerede?
Bir hayır var mıdır, su gibi akan parada?
Aklımda gezip duran Ŗu deliye sor hele.

Kızma hemen diyanet her insanın hakkı,
Bazısının tercihi, bazısının farkı,
Bir şekilde dönüyor mu Ŗu dünyanın çarkı?
Aklımda gezip duran Ŗu deliye sor hele.

Alparslan Gürlek

Tesadüflere Mektup

bir çocuk, bir fidan ekiyor
yavru kuşlar yuvadan uçuyor,
tam altından bir kadın geçiyor...

çocuklar çok hevesli can olmaya,
kuşlar doğuştan yetenekli uçmaya,
kadın ise tesadüfen geçiyor.

...

kadın geçiyor, az ötede bir çukur,
çukurda biraz su,
suyun başında bir kedi,
susamış, çok belli.

çukura yağmur suyu dolmuş,
kedi susadığı için içiyor,
kadın ise tesadüfen geçiyor.

...

birazdan kadın bir evin önünde,
bir adam yerde uzanıyor iki büklüm,
önünde birkaç parça ekmek, taş gibi
ekmeğin başında kuşlar, iş gibi!

adam evsiz kalmış çok belli,
kuşlar bir parça ekmeğe bekliyor,
ekmek de dünden kalmış, sertleşiyor,
kadın ise tesadüfen geçiyor.

...

çok geçmeden kadın bir antikacının önünde,
antikacı köşebaşında, ucu ara sokak,
ara sokakta ise bir çöp kutusu,
çöp kutusuna bir saat atılmış,
kutunun yanında bir mektup, yırtılmış.

antikacı ihtiyar yorulmuş, belli
çöp kutusunu bilerek oraya koymuşlar,
saatin vadesi dolunca böyle atılıyor,
kalbi kırık biri ise hala mektup yazıyor,
kadın ise tesadüfen geçiyor.

...

işte kadın,
o çocuğun ektiği fidan ağaç oldu,
yuvadan uçan kuşlar, yuva kurdu,
yazık ki kediye bir araba çarptı,
evsiz adam ise öldü açlıktan,

martılar da haliyle göçüp gitti artık,
antikacı ihtiyar emekli oldu dinleniyor,
çöp kutusunu da kaldırdılar bakan olmayınca,
saati meraklısı aldı, saklıyor,
ben ise hala mektup yazıyorum,
peki sen, şimdi nereden geçiyorsun?

Alparslan Gürlek

Toparlan heva, gidiyoruz

Madem ki sen böyle,
Göreceğim tüm denizlerin mavisinde,
Her binanın dökülen sıvasında,
Yahut bir uçan kuşun gölgesinde,
Olur olmadık yerde aklıma geleceksin,
O zaman toparlan gidiyoruz,
Sen ve ben, gidiyoruz.

Madem ki ben böyle,
Bir ruh hastası gibi içimde taşıyacağım,
Sensiz ama hep seninle yaşayacağım,
Her Allah günü derdinle boğuşacağım,
Olur olmadık zamanda ağlayıp,
Seni hatırlayacağım,
O zaman toparlan gidiyoruz,
Sen ve ben, gidiyoruz.

Sakin sorma nereye diye,
Sorma heva! Biz nereye gidebiliriz?
Ben çok yer bilmem dünyam küçüktür,
Seni kabrime götüreceğim.

Alparslan Gürlek

Unutmak Resmi

Her yanı gönlümün, harabe ve taştan,
Soğuk ve rutubetli bir ücrayım artık,
İlk kez çıkmadım bu çetin savaştan,
Korkutamaz beni hiçbir karanlık.

Umut zayıfça yanıp sönen bir ışık,
Sen gözlerimde açan iki çiçek,
Ah bir bilsen aklım nasıl karışık,
Fakat biliyorum işte, hepsi geçecek.

Bir zavallı tesellisiyle sigaramı yakıp,
"Kismet değilmiş" diyip gökyüzüne,
Ve yok etmek için seni and içip,
Unutmak resmini çizdim yüzüne.

#kendiniyazansaşirler

Alparslan Gürlek

Usul Usul

Gel yanıma serince bir Eylül rüzgarı gibi,
Derin yarama dokunan tuz gibi, usul usul.

Gel ki bahar görsün dünya gözüyle aciz canım,
Dağıtmadan gel o bahar kokunu, usul usul.

Gel kederi ortadan ikiye bıçak gibi kes,
Yağmur damlalarıyla çarp camıma, usul usul.

Gel ki hisarında harabemin bir tahtın olsun,
Baştan kur şu yıkılan şehrimi sen, usul usul.

Gel ki külünden dirilsin en mahcup sigaralar,
Karanlığımda bir nokta gibi yan, usul usul.

Gel nüfuz et zerreme heva, dinmez aşkın ile,
Rüyalarımın kalbime doğru gel, usul usul.

Gel ki gönülden gönüle giden o meçhul yolda,
Umudu tak peşine de bana gel usul usul.

Alparslan Gürlek

Üç Nokta.

Bizim hikayemiz çok erken bitti,
Başlamadan küle döndü bu sevda,
Hani aşk denen şey de çok yığitti?
Şimdi olsa olsa, ancak üç nokta...

Her yarana sar beni demiştim ki,
Her sözüm öyle samimiydi sana,
Tutulmayan sözler oldu benimki,
Şimdi olsa olsa, ancak üç nokta...

Ne güzeldi uyumak bal sesinle,
Şimdi gecelerin hepsi bir yara,
Değil uyku, hasretim tebessüme,
Şimdi olsa olsa, ancak üç nokta...

Alparslan Gürlek

Vakitle sevilmez

Vakitle sevilmez,
Unutun şunu artık,
Göz görür,
Kulak duyar,
Kalp sezer,
Pat diye başlar tüm aşklar.

Vakitle iş yapılır,
Biter vakti gelince,
Elbet teslim edilir,
Bir iş bitince.
Vakitle pazarlık olur,
Ya mutabık olunur,
Vazgeçilir ya da,
Sabır bitince.
Vakitle şiir yazılır,
Dizilir kâfiyeler,
Ya da dizilmez,
Yakılır bitince.

Vakitle bunların hepsi yapılır,
ama sevilmez!
Damdan düşer gibi sevilir,
Hassar bir bağıdır, pamuk ipliği!
Uğraşılır ki kopmasın,
Bitmesin diye,
Çok gerilmez,
Dayanmaz.

Alparslan Gürlek

Vladimir ve Vigor'un Günaydın Hikayesi

Oturduğu koltuk her derin nefes alıp verişinde çığlıklar atsa da onu sallayanın kalp atışları olduğunu anlayacak kadar uyanık bir adamdı. Aynı zamanda bir dükkana girdiğinde hafif adımlarla yürüyerek ve dikkat çekmeden işini görüp, kimseyi rahatsız etmemek için oldukça yumuşak tavırlarla yaşardı. İnsanların kendisine iyilik yapmasına izin vermez, kimseye manevi açıdan borçlu olmak istemezdi. Konuşurken kelimelerini seçer ve karşısındakinin kendisini dinlemek için efor sarf etmesini sağlamadan çabucak ve kibarca anlatırdı ne anlatacaksa. İnce düşünceli bir adamdı, insanları tanımadan onlarla ilgili kanılara varmaz, onları kıracak kelimeler kullanmaktan çekinirdi.

Yağmurlu bir Ocak gecesi yine sessizce bir kitaba dalmıştı. Koltuk yine her nefes alışında çığlıklar atıyor, o ise bu sırada komşularına ses gidiyor mu? Kimseyi rahatsız ediyor muyum? Şeklinde düşüncelere dalmıştı. Hastalıklı sayabileceğimiz bir ince düşünceli olma takıntısı vardı. Kimseyi rahatsız etmez, kimsenin davranışlarından da rahatsız olmazdı. Onlardan rahatsız olmanın, onlara karşı görüşünü değiştireceğini ve ön yargılarda bulunmasına sebep olacağını düşünür, sineye çekerti. İnsanlardan rahatsız olmamak için gösterdiği bu gayretin karşılığını ise daima sınırlarının zorlanmasıyla alırdı. Yine de duruşundan zerre taviz vermez, mantıklı insanlardan saygı görür, zorba insanlar ise onun ezik olduğunu düşünürdü. Şükür ki, kimsenin onun hakkında ne düşündüğüne takılmaz, ön yargılardan izole bir yaşam stilini benimsemeye çalışırdı. Ancak tanıdığı insanlara davranırken, kendisinin kim olduğuna değil, karşısındakinin kim olduğuna bakardı. Bu zararsız adam ne yazık ki bir işe tam anlamıyla odaklanamaz, hep böyle şeyleri düşünürdü. Yine böyle olmuştu, her gece bitirmek için eline aldığı kitabı, ayracın yerini değiştirmeden rafa tekrar koyar, farklı şeyler düşünmek için başını yastığa yaslardı.

O sabah kardeşi Vigor kendisine kahvaltıya gelecekti. Bugün kardeşini güzelce ağırlamak için marketten her şeyi alıp almadığını düşündü. Kaymak, bal, tereyağ, kendisinin gündelik yaşamında kahvaltılarda asla tüketmediği her şeyi almıştı. Mütevazı bir hayat sürüyordu ancak misafirlerine geldiğinde her şeyin en iyisini bulmaya gayret ediyordu. Bu durum onu zarara sokacak olsa bile "Neyse ne ya, iki gün faytona binmem, misafirimi ağırlarım" diyordu. Yine öyle yapmıştı. Kesesindeki son gümüş sikkeleri de markete misafirinin önüne çıkartacağı besinleri almak için vermişti.

Kardeşi Vigor, bir tacirdi. Bu nedenle ince düşünmeden ve kibarlıktan uzak, içten pazarlıklı bir adamdı. Ancak kardeşinin huylarını iyi bilirdi. Çok kibar, kırılğan ve ince olduğunu düşündüğü kardeşi için "Kendisini boşuna heba ediyor, insanoğlu bunların hiç birine değmez" der, bunu savunurdu. Yine de kardeşinin bu kırılğanlığını bildiğinden ona karşı oldukça kibar -hatta bir çocuğa konuşur gibi basit ve vurgusuz- davranırdı. Sabah kardeşinin yanına kahvaltıya gidecekti, her Pazar günü olduğu gibi birbirlerinden çok şey öğrenebileceklerini biliyordu.

Pazar sabahının tatil güneşi evin ahşap duvarlarını döverken ikisi birden uyandı. Vigor, kardeşinin yanına gitmek için evden çıkarken ince hırkasını sırtına atıp, parlak kunduralarını ayağına geçirdi. Kardeşi ise bu sırada her zamankinden erken uyanıp çoktan kahvaltı sofrasını hazırlamaya başlamıştı. Sonunda Vigor kardeşinin evinin önüne geldiğinde ikisi de planladıkları buluşmanın bütün ön evrelerini tamamlamışlardı. Vladimir, kardeşi Vigor'un adımlarının verandayı gıcırdattığını duyunca hızlıca yerinden kalkarak kapıya doğru ilerledi. Kardeşinin kapıyı çalma gereksiniminde bulunması bile onun misafirperverliğine leke sürecek büyük bir suçtu. Bu nedenle kulağı kapıya dikkat kesilmişti ve doğru zamanda fırlayarak kapıyı açtı. Vigor artık bu duruma alıştığından şaşkınlık belirtisi dahi göstermeden kardeşine gülümsedi.

Vigor kardeşini tanıdığı için normalde yaptığından oldukça uzak Şekilde kibar, sevimli bir ses tonuyla ve gülümseyerek "Günaydın" dedi. Tavrındaki bu yapaylık ve olağandışılık bütün çıplaklığıyla sırtıyordu. Vladimir'in bunu fark etmesi çok sürmedi. İlk tebessmnden bile anlamıştı oysa. Vladimir de kardeşini tanıdığından onun normalde bu kadar kibar bir insan olmadığını biliyordu. Kaşıntı davranışlarla rahatını bozmasını engellemek için kaba ve normalde yaklaşmadığı kadar samimi Şekilde "Günaydın birader!" dedi. İki de birbirini çok iyi tanıdığı için Őařkınlıkla birbirlerine baktılar. İki kardeş, birbirlerine görmek istedikleri insanı göstermeye çalışıyordu. İki kardeş, birbirlerine maskelerini çıkartıp kendileri olarak konuşacak kadar samimi olamadılar.

Alparslan Gürlek

Yangın

Ne denirse adına bunun, özlemekten öte,
Yüzümde gezen gözlerinin izleri yanıyor.

Ayrılık bir çığ gibi gelirken üzerimize,
Zihnimde gezen sesinin tizleri yanıyor.

Mevsimleri şaşırılmış göçmen kuşlar gibi,
Ölüme giden ömrümün hisleri yanıyor.

Sevdasına yenik düşen kırık kalplerin,
Bütün saklıları ve gizleri yanıyor.

Yolunun düştüğü çanda dünden kalan,
Saçlarının süzüldüğü dizleri yanıyor.

Unutmak illeti bulaştı bulaşalı yaşıma,
Yıllanmış bu içimin özleri yanıyor.

Keşke hiç sevmeseydim seni ve olmasaydın,
Bugün geleceğimin mazileri yanıyor.

Alparslan Gürlek

Yanıldım

Görür görmez kalbini,
Hemen döktüm sevgimi,
Galiba doğru kişi,
Geldi dedim, yanıldım.

Şandım seni ben gibi,
Üzemez hiç kimseyi,
Çekip paslı hançeri,
Şaplarmışsın, yanıldım.

Dedim kalpte vefa var,
Her ağaçta başka bar,
Sendе hepsi diken imiş,
Batarmış, ben yanıldım.

Alparslan Gürlek

Yaşa Mustafa Kemal Paşa

Hep içimde, canımdasın,
Yüregimde yanımdasın,
Hem sol hem sağımdasın,
Yaşa Mustafa Kemal Paşa.

Bu ülke hep senin izin,
Senin sesin, senin yüzün,
Denizleri iki gözün,
Yaşa Mustafa Kemal Paşa.

Yedi düvele korku saldın,
Her zaman en önde kaldın,
Ölüme bile şeref kattın,
Yaşa Mustafa Kemal Paşa.

Fabrikalar büyüttün,
Çok trenler yürüttün,
Savaşta çok yığittin,
Yaşa Mustafa Kemal Paşa.

Ecel seni erken aldı,
Bu milletin yetim kaldı,
Bütün vatan çok ağladı,
Yaşa Mustafa Kemal Paşa.

Fikirlerin bizde yaşar,
Gençlik en önde koşar,
Vatan diyince hepsi coşar,
Yaşa Mustafa Kemal Paşa.

#kendiniyazansaşirler

Alparslan Gürlek

Yine Aylardan Aralık

Bir soğuk yel, biraz hazin müzik,
Hatırladığım bu son gördüğümden,
Gözlerini bürümüştü bir yalnızlık,
Ve yine aylardan aralık.

Mağrur bir gölge çökmüştü aşka,
Büyüklük taşıyordu bize hasretlik,
Aklımda kalan bir kaç şiirlik,
Ve yine aylardan aralık.

Yukarıdan bakıyordu alttakiler bize,
Hepsi sana eşsiz şekilde mutabık,
Dinlediğim doğanın sesinde bir soğukluk,
Ve yine aylardan aralık.

Söner mi bu canımızdaki ışık,
Yollarımızın etrafı dolu sarmaşık,
Bir hâl ki çözülmez, öyle karışık,
Ve yine aylardan aralık.

Beyaz örtüsü çekilir mi bu yıl,
Yahut üşütür mü tüm yalnızları,
Bildiğim tek şey derin bir karanlık,
Ve yine aylardan aralık.

Alparslan Gürlek

Yoksun

Eksiksin işte, neden diye sorma,
Acıdan, öfkeden, sevgiden,
Sevdanın gökkuşağına dizilmiş
Binbir çeşit renkten yoksun.
Grilere bürünmüşsün,
Yalan tebensümlere bezenmiş,
Gözlerin korku kokar olmuş,
Ve koynunda bir güvercin yok,
Yoksun.

Sıcak sarılmalara değil artık,
Buzdan bakışlara kalmışsın,
Ben kendimi öldü sanıyordum ama,
Sen benden çok önceleri ölmüşsün.
Soluyorsun evet, kalbin de atıyor,
Ama ruhunda sevginin güzelliği noksan,
Artık nerede sevip, seviliyorsan,
Gördüğüm kadarıyla buralarda yoksun.

Ümit etmeyi bırakmamışsın,
Ama sevmek ibâdetinin kiblesi değişmiş,
Sesin sanki bir kalabalığa karışmış,
O koca kalabalıkta bir nefes isen sen,
Bulup çıkartmazsam bil ki kalbim paslanmış,
Hepsinden evvela bu kalabalık çok hazine,
Yarım kalmış, üzölmüş ve çokça ağlamış,
Bir garip kalabalık ki çok yalnızlaşmış,
Çünkü sen onların içinde de yoksun.

#kendiniyazanşiiirler

Alparslan Gürlek

Yol

Gözümü açtım,
Anadolu'da doğdum,
Alparslan dediler adıma,
Alparslan oldum.

Biraz elim kolum uzadı,
Okul dediler adına,
Okullu oldum,
Beyaz yakalığı giydim.

İlk teli çıktı bıyığın yüzde,
Üç imtihan gördü o tel uzarken,
Sınav dediler adına,
Sınattım kendimi.

Geç çıktı sakallarım biraz,
Üniversiteye gideceğim o yaz,
İlim dediler adına,
Vardım öğrendim.

Nihayet bitti okul,
Kaldı elim kolum boş,
Ne para var ne iş,
Koş fabrikaya koş.

Velhasıl çöpe gitti lisans ihtisas,
Fabrikada süründüm durdum biraz,
Evrak, sertifika kağıt oldu pul oldu,
Muallim olmaya yetmedi imtihan,
Hiç sevmedim sınavları inan,
Şimdi askeriye açıp kollarını bekler,
Gitmek var da dönmek yok bu sefer.

Alparslan Gürlek